

LECTIA 1

Există forțe invizibile care determină destinul fiecărei persoane, fie spre bine, fie spre rău. Biblia le numește binecuvântare și blestem. **Blestemul** poate fi asemănat cu un braț lung și rău, care pornește din trecut și se așează peste un om cu o forță întunecată și apăsătoare, împiedicând manifestarea deplină a personalității acestuia, care nu se simte niciodată liber să fie el însuși. Blestemul blochează înaintarea respectivului om. Acesta trăiește tot felul de evenimente și situații pentru care nu are o explicație logică sau naturală. Această forță nu se supune legilor obișnuite ale naturii. **Efectele blestemului sunt:** frustrare, sau complex de frustrări, boală, apăsare. Deși omul are toate calificările pentru succes, ceva merge rău. Toate încercările lui de a atinge un anumit nivel eșuează, totuși nu poate vedea nici un motiv evident pentru aceasta. **Domeniile** în care se manifestă blestemul sunt diferite: carieră, afaceri, sănătate, finanțe. Aproape întotdeauna are influență asupra relațiilor personale, în special în căsnicie și în familie. Cel mai frecvent blestemul afectează un grup mai larg: familia, comunitatea, națiunea. Nu trebuie să credem că un blestem produce totdeauna eșec. Un om poate avea un real succes și totuși să fie afectat de frustrare, de lipsa de bucurie pentru roadele succesului.

Originea blestemelor: **I.** Exod 20:3-5 În închinarea la idoli, **II.** În generațiile anterioare, **III.** În rezultatul faptelor sau evenimentelor din propria viață, **IV.** Se poate ca un blestem al generațiilor anterioare să fie combinat cu păcate comise de persoana în cauză. Oricare ar fi sursa problemelor un lucru este clar: cel afectat se luptă cu ceva ce nu poate identifica sau înțelege. Și depresia se instalează treptat.

Cuvântul „blestem” apare în Biblie de 230 ori. **Termenul „a binecuvânta”**, „binecuvântare” apare de 410 ori, exceptând cuvintele cu înțeles de „fericit.” Blestemul poate fi o barieră pentru binecuvântări ca: vindecare și belșug.

Cum funcționează binecuvântările și blestemele? Forțele care determină victoria sunt vizibile și invizibile. Interacțiunea lor determină istoria. Obiectele și întâmplările din universul material aparțin de domeniul vizibilului. Biblia ne deschide o ușă spre domeniul invizibilului, numit spiritual: 2 Corinteni 4:17-18. Lucrurile din domeniul vizibil sunt trecătoare, însă în domeniul invizibilului găsim realitatea adevărată și statornică. În acest tărâm găsim forța care ne va făuri destinul, chiar în domeniul vizibil. Succesul depinde de **capacitatea de a înțelege cum să te raportezi** la spiritual, la invizibil. Atât binecuvântările, cât și blestemele aparțin domeniului spiritual.

Trăsături comune importante:

1. – amândouă se pot extinde de la persoană la familie, până la comunitate și chiar la națiune. Odată declanșate, tind să cuprindă generații după generații, până intervine ceva (cineva) care să le anuleze efectele.

2. – au implicații practice importante: situații ce revin mereu, tipare de comportament care nu pot fi explicate numai prin ceea ce s-a întâmplat în viața personală. S-ar putea să fie forțe care își au originea în generațiile anterioare.

3. – principalul vehicul al binecuvântărilor și al blestemelor este reprezentat de cuvintele scrise sau rostite la adresa ta de către alții sau chiar de către tine însuși. Proverbe 11:9, 12:18, 15:4, 18:21 (discuțați aceste versete). Iacov 3:5-6, 9-10 arată puterea fantastică a cuvintelor de a afecta oamenii în bine sau rău (discuțați textul). Deseori au puteri nelimitate.

4. – obiectele fizice pot deveni vehicule pentru acest fel de putere. Exod 30:22-33 – uleiul acesta devenea vehicul pentru a împărtăși binecuvântarea sfințirii cortului și a lucrurilor din el, precum și pentru sfințirea preoților care slujeau în el. Era vehicul și pentru a transfera binecuvântarea Duhului Sfânt în vederea echipării pentru sarcina de a fi rege. 1 Corinteni 10:16 – aceste simboluri transmit binecuvântarea lui Dumnezeu; „paharul binecuvântării” de la cina Domnului le transmite binecuvântările Noului Legământ celor ce beau din el. Binecuvântările nu sunt conținute în obiectele fizice ca atare, ci ele sunt împărtășite numai celor ce **acceptă voia lui Dumnezeu revelată** și care apoi **prin credință personală și ascultare o trăiesc**. Fără credință și ascultare nu vine nici o binecuvântare. 1 Corinteni 11:29. **Sunt două alternative: credința și ascultarea primesc binecuvântarea lui Dumnezeu prin anumite simboluri, iar necredința și neascultarea atrag judecata lui Dumnezeu prin aceleași simboluri.** În anumite condiții atât binecuvântarea cât și blestemul se pot transmite prin obiecte fizice. Exod 20:4-5 – a 2-a poruncă din cele 10 explică clar că orice reprezentare a unui idol, sau a unui lucru din cer, de pe pământ sau din ape, confecționată pentru scopuri religioase devine un vehicul purtător de blestem asupra persoanei în cauză și cel puțin pentru încă trei generații după aceasta. Citiți Deut. 7:25, 26 și Iosua 7.

Blestemul împiedică binecuvântarea. Când Duhul ne luminează inima putem vedea cum vrăjmașul ne-a înșelat furându-ne binecuvântarea.

LECTIA 2

Lista lui Moise cu binecuvântări și blesteme. Creștinii ar trebui să aibă parte doar de binecuvântări, dar sunt și unii care suportă rigorile blestemelor, din două motive: 1) nu știu să recunoască ce este o binecuvântare și ce este un blestem; și 2) dacă se află sub un blestem, nu știu pe ce bază pot fi eliberați.

Dumnezeu este singura sursă a tuturor binecuvântărilor, chiar dacă acestea vin prin multe canale. Blestemele vin adesea de la Dumnezeu, dar El nu este unica sursă. **Blestemele care vin de la Dumnezeu** reprezintă una dintre principalele Sale căi de a aduce judecată asupra celor răzvâriți, necredincioși și neevlavioși. Dumnezeu este un Dumnezeu al îndurării, dar și al judecății. Cucerirea Ierihonului, consemnată în pasajul biblic din Iosua 6, combină aceste două laturi ale caracterului Său. Ierihonul a căzut sub judecata lui Dumnezeu, dar prostituata Rahav și familia ei a scăpat neatinsă, iar Biblia arată că ea a devenit soția lui Salmon, căpetenia lui Iuda, și a intrat în genealogia lui Mesia (Matei 1:5). Romani 1:17-18 arată că **Evanghelia conține revelația acestor două aspecte ale lui Dumnezeu**: îndurarea și judecata Lui. **Îndurarea Lui oferă** neprihănirea Lui prin credința în jertfa Domnului Isus pentru noi. **Judecata Lui este revelația mâniei** lui Dumnezeu, vărsată asupra lui Isus, când El S-a identificat cu păcatul omului. Romani 11:22 – aceste două attribute ale lui Dumnezeu puse alături redau o imagine corectă despre caracterul Său, de aceea trebuie să le reținem pe amândouă **pentru a nu păcătui**.

Binecuvântările vin din bunătatea lui Dumnezeu, iar **judecățile vin** din asprimea dreptății Lui. Amândouă sunt la fel de reale. Proverbe 26:2 spune că există un motiv pentru orice blestem. El nu poate exista până nu există o cauză. Un blestem trebuie să găsească un loc unde să se așeze pentru a deveni eficient. O răvășeală interioară provenită din diferite surse îi poate oferi vrăjmașului prilejul de a-și îndeplini o parte din planuri în viața acelei persoane. **Tulburarea emoțională** poate fi rezultatul unei neascultări generaționale, al alegerilor celor aflați în poziție de autoritate asupra unui om sau al propriilor sale alegeri și reacții în urma greutăților și abuzurilor. Astfel de condiții duc la **păcate nerezolvate**, ca: neiertarea, amărăciunea, pofta, mânia, ura sau autorespingerea. Este ideal, așa cum spune textul din Ioan 14:30 „stăpânitorul lumii acesteia ... nu are nimic în Mine,” să ne păstrăm **curați pe calea pocăinței zilnice** (citiți și discutați 1 Ioan 1:7, 9 și 2:1-2).

Oriunde operează un blestem **există și o cauză** pentru el. În eliberare trebuie descoperită mai întâi cauza. Deuteronom 28 – descoperă **cauza primară a fiecărui blestem**. În versetele 1 și 2, Moise arată **calificarea pentru binecuvântare**: să **ascultăm vocea lui Dumnezeu** cu atenție și să **facem ceea ce spune El**. Acestea **sunt cerințele de neschimbat pentru rămânerea în relație de legământ cu Dumnezeu** (Exod 19:5). **Ascultarea este vitală pentru creștin**. Sub **Noul Legământ**, textul din Ioan 10:2 îi descrie pe cei pe care El îi recunoaște drept „oile Sale”. **Adevărații ucenici ascultă (împlinesc) cuvintele Lui**. Cerința de bază și astăzi este: să distingi vocea lui Dumnezeu și să-L urmezi în ascultare. Auzirea vocii lui Dumnezeu implică **o relație intimă și constantă cu El, în care El poate să-ți vorbească** personal. Relația cu Dumnezeu este de acest fel: Dumnezeu vorbește și omul împlinește, omul vorbește și Dumnezeu îl ascultă. Dumnezeu comunică prin Duhul Sfânt cu duhul nostru, glasul Său pătrunzând în cele mai ascunse adâncimi ale ființei noastre. De acolo vibrațiile Lui sunt resimțite în toate domeniile personalității noastre. Dumnezeu vorbește prin Biblie sau printr-un cuvânt de **revelație directă**. Numai citirea Bibliei nu este suficientă în sine până când Duhul Sfânt nu transferă cuvintele ei într-o voce vie. Prin cugetare adâncă asupra revelației generale a Cuvântului scris (Logos), acesta pătrunde prin mintea ta în duhul tău. Atunci revelația Cuvântului devine personală (Rhema). O relație de acest fel cu Dumnezeu ne califică pentru binecuvântările promise de El.

Deuteronom 28:15 arată că **principala cauză a tuturor blestemelor este ignorarea instrucțiunilor transmise de Dumnezeu** și deci **neîndeplinirea acestora**. **Refuzul de a ține cont de ceea ce spune Dumnezeu și de a împlini Cuvântul Său se numește rebeliune împotriva lui Dumnezeu**.

Deuteronom 28:3-13 arată formele pe care le pot lua binecuvântările (studiați cu grijă acest subiect în întregime). **Lista binecuvântărilor**: înălțare, sănătate, fertilitate, belșug, biruință, bunăvoința (favoarea) lui Dumnezeu. Binecuvântarea „fertilității” se referă la fiecare domeniu al vieții: familie, vite, grâne, afaceri, creativitate. Toate acestea ar trebui să reflecte binecuvântarea lui Dumnezeu. **Lista de blesteme**: umilire, sterilitate, boli mintale și fizice, destrămarea familiei, sărăcie, înfrângere, apăsare, căderea în dizgrația lui Dumnezeu. Deuteronom 28:13 concluzionează lista de binecuvântări în două imagini foarte vii: „cap” și „sus.” „**Capul**” ia decizii, iar „**coada**” se târăște. **Ce rol vrei să ai?** „Capul” are toate situațiile sub control, pentru că ia deciziile potrivite, care duc la succes. Când ne asumăm rolul de „coadă” suntem înfrânți de forțe și circumstanțe pe care nu le putem nici înțelege, nici controla.

Evaluare: trăiesc eu ca un „cap” sau ca o „coadă”? Trăiesc sub circumstanțele mele sau deasupra lor? Răspunsurile ne ajută să vedem cât de mult ne bucurăm de fapt de binecuvântarea lui Dumnezeu.

LECTIA 3

Șapte indicii pentru un posibil blestem: 1) criză mentală și/sau emoțională, 2) boli repetate sau cronice (în special cele ereditare), 3) sterilitate, tendințe de avort spontan, etc., 4) crize majore în căsnicie și destrămarea familiei, 5) insuficiența financiară permanentă, 6) predispoziție spre accidente, 7) istoric de sinucideri și decese premature sau nefirești în familie. Prezența uneia sau a două din aceste probleme nu poate stabili prezența blestemului. Când mai multe dintre aceste simptome probleme sau când una din ele tinde să devină în mod repetat, probabilitatea unui blestem crește proporțional. Totuși **„numai Duhul Sfânt este cel care indică diagnosticul” absolut și precis.** Este necesară dependența de Duhul Sfânt în stabilirea adevărului.

1. Criza mentală și/sau emoțională este indicată în Deuteronom 28:28 drept nebunie, rătăcire a minții, iar în versetele 20 și 34 din același capitol drept tulburarea minții și înnebunire. Inima, mintea, sufletul constituie **citadela lăuntrică a personalității umane** care poate fi atacată de forțe invadatoare, ostile, astfel încât omul nu mai are control deplin asupra propriilor gânduri, emoții și reacții. **Este „obsedat” de gânduri și de voci** care îi spun: „tu ai pierdut controlul”, „nu mai este speranță pentru tine”, „mama ta a sfârșit într-un spital de boli mintale și tu ești următorul” și pot declara problema înăuntrul lor, sau chiar în fața altora ca fiind o decizie de credința lor. **Cuvintele cheie** pentru această categorie de indicii ale unui blestem sunt: **confuzia și depresia.** Dar de cele mai multe ori acesta își are rădăcinile într-o formă de implicare în ocult. Adesea este vorba de o activitate demonică. Pentru eliberare este necesar să te dezici de faptele respective, apoi demonii să poată fi dați afară și să poată fi posibilă eliberarea.

2. Boli repetate sau cronice (în special cele ereditare). Expresiile corespunzătoare din Deuteronom. 28:21 – ciumă, 22 – tuberculoză, febră puternică, inflamație, 27-35 – bubă rea de care nu vei putea să te vindeci, 27 – tumori, râie, mâncărimi incurabile, 28 – orbire, 59 – răni mari și îndelungate, boli grele și persistente, 61 – toate felurile de boli și de răni. Această listă nu oferă certitudinea absolută că o formă de boală sau o afecțiune este rezultatul direct al unui blestem. Există totuși **cuvinte cheie** care apar: „boală” incurabilă, extraordinară, persistentă. Adesea acestea servesc ca niște semnale de alarmă. Ele creează așa numita **„atmosferă de blestem,”** sugerând că niște forțe rele și rău voitoare sunt în acțiune. Termenul medical folosit indirect în Deuteronom 28 este: **„malign”** fiind definit în dicționarul Collins drept „a avea sau a arăta o dorință de a produce suferință altora”, ceea ce sugerează **mai degrabă o persoană** decât o condiție fizică, **o inteligență rea.** Avem de a face deci cu factori invizibili. Alt termen folosit în legătură cu felurite boli este și **„ereditar”** (trecerea de la o generație la alta). Aceasta este una dintre cele mai obișnuite caracteristici ale prezenței unui blestem, dar repet: **Duhul Sfânt este cel ce dă diagnosticul final și real.** El este **„expert” în diagnosticare.** Totdeauna să depindem de El.

3. Sterilitate, tendință de avort spontan, etc. Deuteronom 28:18. Acest blestem poate afecta oricare dintre organele sau funcțiile implicate în reproducere. Deseori acest blestem afectează ambii soți și chiar mai multe familii din neam. Trebuie întâi cunoscute **cauzele blestemelor** și abia **apoi să ne rugăm** pentru eliberare. În domeniul funcțiilor de reproducere există și un alt indiciu obișnuit al prezenței unui blestem într-o familie: la fiecare naștere, copilul are cordonul ombilical înfășurat în jurul gâtului. Destul de des aceasta duce la moartea copilului la naștere.

4. Crize majore în căsnicie și destrămarea familiei. Un efect al blestemului este descris în Deuteronom 28:41. Acest efect poate lua forme variate: fii și fiice devin captivi unei subculturi rebele care este dedicată drogurilor, sexului, muzicii sataniste, sau oricărei forme de ocultism. Matei 4:5-6 arată evidența unor forțe demonice care **înstrăinează** părinții de copii și copiii de părinți ducând la **ruperea relațiilor familiale.** Această problemă contemporană este cauza chinurilor căminelor sfâșiate de certuri, care ajung să fie dezorganizate sau chiar destrămate. Forța distrugătoare responsabilă pentru toate acestea este **„înstrăinarea”** între soți și soții, între părinți și copii, între frați și surori și între ceilalți membrii ai familiei. **Scopul este distrugerea familiei.** Situația nu este disperată pentru cei care vor să accepte sfatul lui Dumnezeu. **Remediul este cel indicat de Biblie:** să accepti existența blestemului de „înstrăinare”, să revoci blestemul și să eliberezi captivii acestuia.

5. Insuficiența financiară permanentă. Deuteronom 28:17, 29. Manifestarea acestui blestem este descrisă în versetele 17-48. În versetul 47 găsim **planul lui Dumnezeu pentru poporul Său ascultător:** Să-L slujească cu bucurie, cu dragă inimă în mijlocul belșugului pe toate planurile. Versetul 48 arată blestemul care vine din **neascultarea** de El și din eșecul **de a-I sluji din toată inima:** foame, sete, goliciune și nevoi de toate felurile – sărăcie absolută. Ascultarea și slujirea din toată inima înseamnă prosperitate. Neascultarea duce la sărăcie absolută. În 2 Corinteni 2:8 este accentuată generozitatea providenței lui Dumnezeu pentru copiii Lui. Cuvintele: „umple”, „plini”, „toate”, „totdeauna”, „orice faptă bună” descriu limpede **planul lui Dumnezeu pentru poporul Lui.** Atenție! Ar fi nebiblic să interpretăm sărăcia sau abundența după standardele materialiste ale civilizației contemporane al cărui dumnezeu este pântecelul (Filipeni 3:18-19).

LECTIA 4. (Continuare din Lectia 3)

Motivația ucenicului ar trebui să fie cea a Stăpânului său: **să facă voia lui Dumnezeu**. Din această perspectivă trebuie să definim „sărăcia” și „belșugul”. Sărăcie înseamnă a avea mai puțin decât ai nevoie să faci voia lui Dumnezeu în viața ta. Cu cât mai mare este prăpastia între ceea ce ai nevoie și ceea ce ai tu cu atât e mai mare gradul de sărăcie. Belșug înseamnă să ai tot ce ai nevoie pentru a împlini voia lui Dumnezeu pentru tine și ceva pe deasupra ca să le dai și altora. Belșugul lui Dumnezeu nu este ceva prevăzut doar pentru noi, ca să fie cheltuit numai pentru plăcerea trupului, ci pentru orice faptă bună. Să împărtășim binecuvântarea harului cu alții care au îmbogățit propria noastră viață. **Standardul pentru fiecare credincios trebuie să fie stabilit în raport cu voia lui Dumnezeu pentru viața sa**. Concluzia despre sărăcie și belșug trebuie concretizată mai departe pe două căi:

1) Să recunoaștem că trebuie să căutăm fața lui Dumnezeu mai degrabă decât mâna Lui. Pentru a nu uita acest aspect, este posibil ca El să ne supună uneori **testului de credincioșie**, când va trebui să fim mulțumitori cu cea mai simplă îndeplinire. Aceste perioade sunt temporare, pentru că în momentul când credința, motivațiile și prioritățile noastre sunt purificate, Dumnezeu **poate avea încredere** că vom folosi belșugul spre slava Lui și ni le dă pe toate pe deasupra (Matei 6:33).

2) Să recunoaștem că există un nivel mai înalt de bunăstare decât cel material. Exemplul lui Moise: Evrei 11:26. Moise nu s-a decis pentru sărăcie. **El a schimbat doar bogățiile materiale pentru o bogăție de nivel superior**. Sunt creștini și astăzi care renunță la o anumită bunăstare materială în mod intenționat pentru a-L sluji pe Dumnezeu într-o situație în care bunăstarea ar reprezenta o povară. Proverbe 13:7. Sunt creștini azi care îndură mizerie și chiar persecuție **de dragul lui Cristos**. Ei sunt deposedați (în bisericile din zonele islamice) de case, averi, sau slujbe din pricina lui Cristos, dar sunt în schimb moștenitori ai unei **bunăstări de un nivel înalt**. *Acolo însă unde aceasta nu este rezultatul direct al dedicării pentru Cristos este în mod normal semnul unui blestem.*

6. Predispoziție spre accidente. Deuteronom 28:28 „vei bâjbâi în miezul zilei ca orbul pe întuneric.” Unul dintre efectele acestui blestem se manifestă în accidente repetate. Tipuri de accidente ce pot marca prezența unui blestem: luxații, fracturi, ruperea unui dinte într-un fruct moale, prinderea degetelor în ușa, căderi, accidentări în orice mijloc de transport, greșeli chirurgicale pe masa de operație, etc., toate în mod repetat. De cele mai multe ori se pare că există o **forță malefică invizibilă, care lucrează împotriva unor astfel de oameni**. În momente critice îi dezechilibrează, îi face să cadă, sau îi împinge să facă o mișcare pripită, nechibzuită. Ei exclamă deseori: „Nu știu cine m-o fi pus să fac asta!”

7. Istoric de sinucideri și decese premature sau nefirești în familie. În Deuteronom 28 sunt foarte numeroase aceste exemple. Un blestem de forma aceasta nu atinge doar un individ, ci o entitate socială (familie sau trib), transmițându-se dintr-o generație în alta. Destul de des, oamenii care sunt afectați de acest fel de blestem experimentează o **puternică senzație de presimțire rea**. Simt că ceva întunecat și rău se află în fața lor, dar nu știu cum să-l evite. Ei spun: „S-a întâmplat în familia mea așa și cred că eu urmez pe listă”. Un simptom obișnuit al acestui blestem este că **acei oameni deseori își fixează data propriului deces**: „Știu că nu voi apuca vârsta de 45 ani. Toți bărbații din familia mea au murit tineri.” Aceasta este o credință negativă care acceptă moartea și refuză viața.

Din toate cele 7 indicii ale unui blestem, probabil ți-ai făcut o părere pentru a te orienta asupra situației tale. S-ar putea să fi adunat mai multe indicii ale unui blestem care se aplică la propria ta viață, sau la familia ta. Sau poate ai un sentiment nedefinit că ești sub incidența unui blestem, dar nu poți identifica forma precisă pe care o ia acesta. Simți umbra întunecată a trecutului, dar nu cunoști sursa. În următoarele lecții vei descoperi cauza problemei tale.

Cauzele blestemelor. Blestemele acționează potrivit unor legi veșnice și neschimbătoare. Potrivit Proverbe 26:2, fiecare blestem are o cauză care trebuie descoperită întotdeauna pentru a primi eliberarea. **Principala** cauză a blestemelor este că **Dumnezeu îi judecă** pe cei rebeli și neevlavioși pentru neascultarea lor. Principalele forme de neascultare care provoacă blestemul lui Dumnezeu decurg din încălcarea primelor două porunci din Decalog – Exodul 20:1-5. Cele două păcate specifice care reies din aceste versete sunt: **1) recunoașterea oricărui alt dumnezeu înaintea sau alături de Domnul** sau chiar recunoașterea faptului că Dumnezeu este **cel mai mare dintre dumnezei**; **2) confecționarea unei reprezentări artificiale a lui Dumnezeu** căreia să-i aduci închinare. Romani 1:20-23. Cei ce recunosc dumnezei falși și practică închinarea la idoli au respins revelația clară a lui Dumnezeu, care este vizibilă în creație și deplină în Scriptură. A-L reprezenta pe Dumnezeul Sfânt, măreț, glorios și Atotputernic printr-o făptură creată este o insultă intenționată și provoacă mânia Lui. Judecata lui Dumnezeu pentru încălcarea primelor două porunci poartă semnul caracteristic al unui blestem care se transmite din generație în generație, până cel mult la a 4-a generație. Când păcatul se transmite peste sute, mii de ani, efectul blestemului se extinde în timp de mai multe ori.

LECTIA 5 (continuare Lectia 4)

Harul și puterea lui Dumnezeu pot smulge rădăcini generaționale și personale. Matei 15:13. Păcatele care aduc blesteme peste generații includ și un domeniu mai larg de practici a căror natură este obscură, ocultă. **Practicile oculte** își au rădăcinile în cele mai puternice dorințe ale naturii umane: cunoașterea și dorința de putere. În tot universul există **două surse de cunoaștere și de putere supranaturală**: Dumnezeu și Satan. Orice formă de cunoaștere sau putere supranaturală care nu provine de la Dumnezeu, este de la Cel Rău. Când provine de la Dumnezeu, este legitimă, iar când nu, este nelegitimă. Dorința după cunoaștere nelegitimă l-a îndemnat pe primul om să treacă granița invizibilă pusă de Dumnezeu între el și pomul interzis. Cei care pășesc în acest domeniu caută de la Satan cunoașterea sau puterea supranaturală și devin captivi – 2 Timotei 2:26. Dumnezeu nu-i permite omului să caute altă sursă decât El Însuși. Cel care caută la diavolul împlinirea acestor două dorințe, îl recunoaște de fapt pe Satan ca Dumnezeu alături de singurul Dumnezeu adevărat, călcând prima proncă din Declalog.

Concluzie: toți cei care se implică în ocult se expun blestemelor, pentru că încalcă prima poruncă. A te adresa unui Dumnezeu fals, înseamnă adulter spiritual care duce la ruină. Proverbe 5:5-6. Tipuri de practici oculte: *Vrăjitoria*: ramura de putere a ocultului. Rădăcina ei este expusă în 1 Samuel 15:23. Vrăjitoria este expresia rebeliunii omului față de Dumnezeu, încercarea de a-și împlini propriile dorințe **fără a I se supune** lui Creatorului. Forța ei motrice este dorința de a controla oamenii și circumstanțele. În vederea atingerii acestui scop **ea folosește presiuni psihologice sau tehnici psihice** sau amândouă în combinație. Vrăjitoria poate fi exprimată în trei cuvinte: manipulare, intimidare și dominare. **Dominarea este scopul final.** Oriunde oamenii folosesc tactici verbale sau non-verbale ca să-i manipuleze, să-i intimideze și să-i domine pe cei din jur, ei operează în vrăjitorie. Galateni 5:20 – Satan exploatează **faptele firii păcătoase ca pe o deschidere pentru puterea** demonică emanată din împărăția întunericului. Prin această ușă el intră și preia controlul, iar practicantii vrăjitoriei devin unelte ale scopurilor lui rele și robii lui. Vrăjitoria ca practică ocultă operează prin formule magice și prin blesteme. *Ghicitoria* este o ramură de cunoaștere a ocultului care oferă tot felul de „date” care nu pot fi obținute pe căi naturale, cum ar fi **aflarea viitorului**. Aceasta cuprinde formule false de revelație religioasă, care pretind că provin din surse supranaturale. *Magia* operează prin obiecte materiale sau prin alte căi de **influențare a simțurilor**, ca: drogurile și muzica. În textul din Apocalipsa 9:21, cuvântul „vrăjitoriile” provine din traducerea termenului grecesc „*farmakeia*” din care derivă și cuvântul actual „droguri.” În 2 Timotei 3:13, termenul tradus „înșelătorii” înseamnă în mod literal „descântători”. Descântecul sau incantația au fost întotdeauna tehnici ale magiei. Cultura drogurilor acompaniată de muzica satanică (în special „heavy metal” și alte genuri) este un exemplu viu de conlucrarea a acestor două forme de magie. De remarcat aici că muzica nu este divină sau demonică prin stil, ci prin dedicație. **Lista cu unelte magice:** orice obiecte asociate cu **închinarea la idoli**, chiar și aceea care se pretinde creștină; orice obiecte care sunt **folosite în orice religie falsă sau în orice practici demonice**, orice obiecte asupra cărora un practicant al ocultismului **a invocat o putere supranaturală** (chiar dacă această putere este îndreptată spre un scop „bun” – de exemplu pentru vindecare, sursa ei o face un canal spre un blestem), orice obiect care este o **expresie a vreunei superstiții** (potcoave, monede „norocoase”, figuri de „sfinți” etc.) *Forme specifice de ocult:* presopunctura, acupunctura, proiecție astrală, hipnoză, levitație, arte marțiale, controlul mental, dinamica mentală, parachinezia, telechinezia, vindecarea prin „atingere”, bioenergie, etc.

Alte ramuri ale cunoașterii oculte: astrologia, scrierea automată, „canalizarea”, auzirea unor „voci”, clarviziunea, globuri de cristal, diagnostic prin terapia cu culori sau pendul, fenomene extrasenzoriale paranormale, analiza scrisului, horoscoapele, iridiologia, kabbala, medium, citirea minții, numerologie, semne sau prevestiri rele, ghicitul în palmă, ghicitul în frunze de ceai, telepatie, farmece și toate cărțile care învață practici oculte și toate religiile false care pretind revelații supranaturale, dar care contrazic Biblia. Orice se depărtează de standard este fals. **Biblia este standardul** a tot ceea ce este drept, adevărat. Orice se abate de la Biblie este fals, fie că se abate puțin sau mult. Cele mai subtile înșelăciuni sunt cele care aparent se abat numai puțin de la Biblie. În mod special sunt periculoase **religiile care prezintă greșit persoana, natura sau lucrarea de răscumpărare a Domnului Isus**. Biblia Îl prezintă pe Domnul Isus – Dumnezeu manifestat în trup, dar **martorii lui Iehova** Îl prezintă că a fost o ființă creată, **islamul** respinge „pretenția” lui Isus de a fi Fiul lui Dumnezeu și neagă faptul că El a murit vreodată pe cruce. Totuși moartea ispășitoare a Domnului Isus pe cruce este singura bază pe care omul poate primi iertarea păcatelor. **Religii, secte false:** antropozofia, liturghia neagră, copiii (familia) lui Dumnezeu, crisadelfienii (frații lui Cristos), știința creștină, francmasoneria, mișcarea păcii interioare, martorii lui Iehova (studenții biblici ai zorilor de zi), mormonii (Biserica lui Isus Cristos și a sfinților din zilele din urmă), New Age, știința religioasă rozicrucianismul, scientologia, părtășia frontierelor spirituale, spiritismul, teozofia, Biserica Unitariană, Biserica mondială a lui Dumnezeu.

LECTIA 6 (continuare Lectia 5)

Cauzele blestemelor: practici oculte care operează prin obiecte fizice, sau simpla deținere a unor lucruri date spre nimicire (Deuteronom 7:25, 26 și Iosua 7) etc: amulete, ankhuri (cruce cu un inel în vârf), pietre de naștere, amulete pentru îndepărtarea negilor, cristale folosite pentru vindecare, droguri halucinogene, înregistrări sau casete cu muzică satanică (în special „heavy metal,” dar și alte genuri aparent prietenoase, cântate însă de interpreți care și-au încinat sufletul diavolului), semne de vrăjitorie, simboluri „norocoase” (potcoave), table ouija, fetișuri, obiecte păgâne, piese de artizanat religioase, planșete, talismane, amulete zodiacale. Citiți: Deuteronom 18:10-13. Cărțile pot fi canale pentru putere ocultă. Citiți: Faptele Apostolilor 19:18-19 (un argint era salariu pe zi, deci 200.000 \$, sau 1,5 miliarde lei la valoarea anului 1997). **Soluția de a scăpa** de ele: curățirea spirituală a casei, prin eliminarea tuturor obiectelor cu caracter demonic și distrugerea acestora prin foc (de preferat într-un loc „afară din tabără”), chiar dacă valoarea lucrurilor poate fi foarte mare. Ocultul este ca „femeia adulteră” care își schimbă mereu căile (Proverbe 5:3-6). Vizita la o vrăjitoare poate bloca primirea vorbirii în limbi. Prin mărturisirea păcatului, prin a cere lui Dumnezeu să te ierte și să te elibereze de consecințele acestei fapte, poți fi eliberat. Dacă **din ignoranță** ai călcat în domeniul ocultului, ai comis un adulter spiritual și ești sub incidența blestemului pe care Dumnezeu l-a pronunțat asupra tuturor celor ce se duc după dumnezei falși. Umbra aceasta se poate întinde peste următoarele patru generații de urmași. Răspunsul „nu știam că fac ceva rău”, nu te absolvă de vină. Trebuie să te pocăiești. În 1 Timotei 1:13-15, Pavel se numește „cel dintâi dintre păcătoși” pentru acele păcate comise „din neștiință”, în necredință. Dumnezeu a pronunțat judecata asupra a două păcate specifice: a te întoarce către alți dumnezei alături de Dumnezeul adevărat și a face reprezentări artificiale ale lui Dumnezeu închinându-te lor (călcarea primelor două porunci). **Aceste două păcate includ întregul domeniu al ocultului.** Judecata lui Dumnezeu se întinde pe patru generații. Invers cele patru generații anterioare pot fi cauza unui blestem peste generația ta. Un calcul simplu: 2 părinți, 4 bunici, 8 străbunici și 16 stră-străbunici = 30 persoane fiecare dintre ele putând fi cauza unui blestem peste viața ta. Putem garanta că nici unul dintre cei 30 de strămoși nu au fost niciodată implicați în vreo formă de idolatrie sau ocult? Să-I mulțumim lui Dumnezeu că **El a lăsat o cale de eliberare de orice blestem** care ar fi putut veni din această sursă. Putem beneficia de harul Lui. Să nu-L refuzăm, ci dimpotrivă **să ne eliberăm prin Numele măreț al Domnului Isus.**

Alte forme de neascultare asupra cărora Dumnezeu a pronunțat un blestem. **Citiți:** Deuteronom 27:15-26. Moise descoperă **12 păcate etice și morale** care provoacă blestemul lui Dumnezeu. Dumnezeu a rânduit ca după ocuparea Canaanului, poporul să se confrunte cu două alternative diametral opuse: binecuvântarea pentru ascultare și blestemul pentru neascultare. Între aceste două alternative nu există nici un teritoriu neutru. Același lucru se aplică în mod egal pentru toți cei care au intrat în legământ cu Dumnezeu.

Comportamentele acoperite de blesteme sunt: **1) Idolatria.** **2) Necinstirea părinților.** Efeseni 6:1-3. Mulți creștini sunt inconștienți că lipsa de respect față de părinți aduce blestem. **Pentru binecuvântare** este nevoie de pocăință și schimbarea atitudinii față de părinți. Pavel arată că aceasta a 5-a poruncă are o promisiune atașată păzirii ei, „ca să fii fericit”. Promisiunea implică în același timp o condiție: dacă vrei să-ți meargă bine, trebuie să-ți onorezi părinții. S-ar putea să nu fii de acord cu ei în unele domenii și totuși să menții o atitudine respectuoasă față de ei. A-i onora pe părinții tăi, înseamnă a-L onora pe Dumnezeu care a dat această poruncă. O atitudine corectă în raport cu părinții este esențială pentru ca binecuvântarea lui Dumnezeu să fie peste viața unei persoane. **3) Toate formele de opresiune și vătămare** în mod special a celor lipsiți de apărare, dintre care se distinge avortul intenționat. Înlocuirea cuvântului „bebeluș” cu „făt” tocește conștiința oamenilor. Dumnezeu clasifică avortul în grupa crimelor și îl tratează în consecință. **4) Imoralitatea, abuzul și perversiunile sexuale.** Unii creștini din nefericire, au numit sexul ca ceva necurat, ceva care nu poate fi evitat. Imaginea biblică este opusul. Sexul face parte din planul lui Dumnezeu pentru om, ceva sacru și frumos. **Dumnezeu a pus graniță în jurul lui,** ca să-l protejăm de abuz și perversiuni. Călcarea acestor granițe este marcată de blestem. Deuteronom 27:20, 23. Actele enumerate aici acoperă sexul cu diferite persoane prin care ești legat prin sânge sau căsnicie și orice formă de sex cu animalele. Interzise de Biblie sunt și exprimările homosexuale (Levitic 18:27). Termenul „urâciune” este folosit în Deuteronom 18:22 pentru a descrie diferite forme de practici oculte. Toți care privesc cu indulgență la orice perversiune sexuală se supun blestemelor lui Dumnezeu. Această lipsă de reacție care provoacă blestemul lui Dumnezeu din Deuteronom 27 este urmată în Deuteronom 28 de lista completă a binecuvântărilor pentru ascultare și a blestemelor pentru neascultare. **5) Alt păcat umbrat de blestem este antisemitismul.** Pentru a-Și atinge scopul Său cu omenirea Dumnezeu a ales un om, pe Avraam în Geneza 12:2-3. **El pronunță patru promisiuni de binecuvântare** asupra lui Avraam: **a)** te voi binecuvânta; **b)** vei fi binecuvântat; **c)** îi voi binecuvânta pe cei ce te vor binecuvânta; **d)** toate familiile pământului vor fi binecuvântate în tine.

LECTIA 7 (continuare Lectia 6)

Comportamente acoperite de blestem. În mijlocul acestor binecuvântări ale lui Avraam, Dumnezeu a introdus și un blestem: „Îi voi blestema pe cei care te vor blestema.” Geneza 27:29 Isaac a extins asupra lui Iacov aceeași protecție cu care Dumnezeu l-a ocrotit pe Avraam: „blestemat să fie oricine te va blestema.” În Numeri 24:9, sub constrângere divină, Balaam spune același lucru despre destinul lui Israel. Binecuvântarea și blestemul pronunțate la început doar cu privire la Avraam, s-au extins și asupra urmașilor poporului evreu. În vorbirea contemporană atitudinea care provoacă blestemul lui Dumnezeu se numește antisemitism. Biserica moștenește binecuvântări spirituale de la poporul evreu: Mântuitorul și mântuirea, apostolii, Biblia. Un motiv principal pentru condiția căldicică și lipsită de putere a atâtor creștini din Europa și Orientul Mijlociu este antisemitismul. **Soluția: recunoașterea** deschisă a antisemitismului ca păcat, urmată de **pocăință și reconciliere.** **6) Alt comportament este Formalismul** Ieremia 17:5. Dumnezeu pronunță blestemul Său asupra altui păcat, care operează în viața multor creștini. Pe tărâm religios „carnea” caută să îplinească acțiuni neprihănite **fără a depinde de harul supranatural** al lui Dumnezeu. Nu contează cât de bune sunt acestea, în final, tot un „Ismael” este și nu un „Isaac”. Biblia arată că adjectivul pentru „carne” este „întinat” (stricat, putred, corupt). Conform textului din Evrei 6:1, acestea sunt niște „fapte moarte” de care **Dumnezeu cere să ne pocăim.** Persoana din Ieremia 17:5 este străină de harul lui Dumnezeu și în final „își abate inima de la Domnul”. Această comportare arată faptul că are mai mare încredere în sine, decât în ceea ce poate face Dumnezeu. El l-a jignit pe Dumnezeu. Această atitudine aduce blestemul lui Dumnezeu. Ieremia 17:6 descrie urmarea acestui blestem. Blestemul din aceste versete se aplică la un domeniu mult mai larg și este **cauza uscăciunii, ineficienței** multora din biserica creștină, care nu mai pun accent pe harul lui Dumnezeu și pe puterea Duhului Sfânt. Ei s-au întors la ceea ce pot împlini prin eforturi proprii. Ei se „încred în om” și în ei înșiși „se sprijină pe un muritor” și, imperceptibil, inima lor „se abate de la Domnul.” Au pierdut favoarea lui Dumnezeu și au adus asupra lor umbra întunecată a blestemului din Ieremia 17:5. Când este pus efortul firii umane în locul harului divin înseamnă că înalți carnalul deasupra spiritualului. **Efectul** se va simți în faptul că: teologia va fi înălțată deasupra revelației, educația intelectuală deasupra formării caracterului, psihologia deasupra discernământului, programul deasupra călăuzirii Duhului Sfânt, elocvența deasupra puterii supranaturale, gândirea deasupra umblării prin credință, legile deasupra dragostei. Aceasta **înseamnă a pune omul în locul rezervat Domnului Isus.** **7) Legalismul:** Galateni 3:1-10. Pavel are de a face cu o situație deosebită. Omul a luat locul rezervat Domnului Isus Cristos. În versetul 1 el identifică sursa influenței ca o sursă înșelătoare, satanică, pe care o numește „vrăjitorie”. În altă versiune sună astfel: „Cine v-a pus pe voi sub o vrajă?” Influența satanică a blocat ușa harului atotsuficient și a lui Isus Cristos răstignit. Tăiați de la sursa divină, inevitabil **omul se îndreaptă spre un sistem de legi.** Aceasta duce la o a doua întrebare: „Prin faptele credinței ați primit voi Duhul, ori prin auzirea credinței?” Cuvântul care descrie acest lucru este legalismul. Legalismul poate fi definit ca fiind încercarea de a dobândi neprihănirea lui Dumnezeu respectând un set de reguli. Romani 3:20 – **legea** ne arată că suntem păcătoși, dar **nu are puterea să ne schimbe.** Legalismul mai poate fi definit ca o încercare de a pune condiții suplimentare pentru a dobândi neprihănirea, pe care Dumnezeu de fapt ne-a dat-o deja prin credința în Cristos. Romani 4:24-25 – cerința simplă, dar suficientă, ca un om să obțină neprihănirea, este să credem că **El a făcut 2 lucruri** pentru noi. **1)** L-a dat pe Isus la moarte pentru păcatele noastre; **2)** L-a înviat din morți ca să fim socotiți neprihăniți. De îndată ce am primit neprihănirea prin credință, faptele neprihănirii vor curge prin credință. Galateni 3:3 – următoarea întrebare a lui Pavel este: „Ați început prin Duhul și acum vreți să sfârșiți prin firea pământească?” **Firea pământească** sau „carnalitate”. În Galateni 5:15-21 sunt enumerate „faptele firii”. Nici una din ele nu este bună, **nu e capabilă să producă ceva ce poate fi dat de Dumnezeu.** Romani 8:8 – cei ce sunt pământești nu pot să placă lui Dumnezeu. Galateni 3:10 – afirmă că cei ce se biziuesc pe faptele legii **sunt sub blestem.** Această situație este problema multor biserici. Pornește de la o influență satanică care se infiltrează în biserică și care distrage atenția creștinilor de la **unica sursă a harului Său – Isus Cristos răstignit.** Această influență este vrăjitorie. Deconectați de la sursa harului, creștinii degenerază în carnalitate și legalism. Rezultatul este un blestem. Adevărul din Ieremia 17:5-6 este transportat în Noul Testament în Galateni 3:1-10 – „se biziuesc pe faptele legii” și a face din „braț țării ta” culminează cu un blestem: așezat în locurile arse ale pustului ale „pământului sărat”. **Formele carnalității:** necurație, imoralitate sexuală, limbaj vulgar, indulgență exagerată pentru mâncare și băutură, a fi posedat de ambiții personale, mânie necontrolată, pasiuni rele. Legalismul este periculos pentru că prinde mai ales la persoane pline de râvnă, dedicate care nu ar putea cădea ușor în plasa altor păcate evidente ale cărnii. Este **unealta preferată a diavolului** pentru a distrage atenția creștinilor care altfel ar putea deveni o amenințare pentru împărăția lui. **Soluția în această situație:** **a)** Amplasarea crucii lui Cristos în centrul vieții și slujirii noastre; **b)** Proclamarea lui Isus Cristos ca Domn peste toate lucrurile (Efeseni 1:22-23), practicile și relațiile noastre. Trebuie să recunoști că Duhul Sfânt a fost întristat și ofensat, să mărturisești păcatul și să ai încredere în Dumnezeu pentru iertare și restaurare.

LECTIA 8 (continuare Lectia 7)

8) Citiți și discutați: Galateni 1:6-9 unde este descoperită o altă cale pe care un blestem poate veni peste poporul Lui Dumnezeu: *apostazia*. Persoana care **pervertește înțelesul central al Evangheliei** este sub blestem. „Anatema” înseamnă blestem. Evanghelia conține un **miez central al adevărului** care a fost acceptat și susținut de biserică de-a lungul tuturor generațiilor. Isus Cristos este Fiul divin, etern al lui Dumnezeu care a devenit om prin naștere din fecioară. El a trăit o viață fără de păcat, a murit pe cruce aducând o jertfa supremă ispășitoare pentru păcatele omenirii, a fost îngropat și a înviat din nou în formă trupească din mormânt, a 3-a zi. El S-a înălțat la cer, de unde va reveni pe pământ, în persoană să judece viii și morții. Oricine se pocăiește de păcat și se încrede în jertfa lui Isus primește iertarea păcatelor și darul vieții veșnice. Evanghelia este centrată pe moartea și învierea lui Isus. Citiți și discutați Corinteni 15:3-4. Ca suport al acestor fapte Pavel citează „Scripturile” (V.T.) și ca o confirmare a învierii trece în revistă o listă cu martori oculari care L-au văzut după ce a înviat. 1 Corinteni 15:14-17 – a crede în învierea trupească a lui Isus este esențial pentru mântuire. 2 Tesaloniceni 2:3 avertizează că la încheierea acestui veac se va răspândi o apostazie de la credința creștină. Sunt denominațiuni mari creștine care au renunțat public la credința în Scripturi în special la învierea trupească a lui Isus Cristos și atrag astfel mânia și blestemul lui Dumnezeu. Studierea, înțelegerea și practicarea adevărilor scrise ale Evangheliei, ne feresc de abateri de la învățătura apostolilor.

9) Furtul, sperjura și jefuirea lui Dumnezeu. Israel a experimentat rezultatul blestemului lui Dumnezeu. Zaharia 5:1-4 descrie o viziune a blestemului lui Dumnezeu care vine peste poporul lui Dumnezeu. **Păcatele comise:** hoția și jurământ fals (sperjur). Odată intrat blestemul rămâne până când distruge întreaga casă, cu tot cu lemne și pietre. Această imagine arată modul în care lucrează un blestem, dacă odată îl admitem. **Până când nu ne pocăim și nu căutăm îndurarea** lui Dumnezeu să fim eliberați, în final va fi distrusă întreaga casă. Aceste păcate: hoția și sperjura nu afectează doar interiorul ci și întreaga casă și chiar o civilizație. Citiți: Hagai 3:8-9 – imagine vie a distrugerii care afectează viața oamenilor. Citiți: Maleahi 3:8-9 – atitudine greșită față de Dumnezeu, cea mai gravă **formă de jaf**, avându-L drept țintă pe Dumnezeu Însuși. Acest principiu din Maleahi guvernează în fiecare veac și dispensație. Dumnezeu a rânduit ca oamenii să pună la o parte prima zecime din venitul total, în bani sau obiecte. Blestemul nerespectării zeciuiei descrie în Hagai este redat de cuvântul „insuficiență”, pentru că **puneau propriile lor griji egoiste înaintea nevoilor Casei Domnului**. Maleahi acuză poporul de „jaf” care a adus distrugerea națiunii și a fiecărui domeniu din viața lor. El instruește poporul cum să iasă de sub blestem și să intre în binecuvântare: Maleahi 3:10 – Două lucruri: **1) pocăință și 2) restituire**. În legământul harului, Dumnezeu operează atât prin legi întărite în exterior (Matei 23:23), cât mai ales prin legi scrise de Duhul Sfânt în inimile credincioșilor. 2 Corinteni 9:7. Un lucru este sigur: **Duhul Sfânt nu îl va face niciodată pe creștin zgârcit**. Psalmul 51:12. Rugăciunea lui David este: „sprijinește-mă cu un duh de bunăvoință” sau „sprijinește-mă cu Duhul Tău cel generos”. Una din caracteristicile Duhului Sfânt este generozitatea. Când Duhul Sfânt mișcă inima poporului Său, El îi face pe ei ca pe El Însuși: **generoși**. Evrei 8:6 – spune că Noul legământ este așezat pe făgăduințe bune. Este de neconceput ca cei ce beneficiază de acest legământ mai bun să fie mai puțin generoși decât cei aflați sub legământul inferior. Dacă poporul lui Dumnezeu care era sub lege dădea zeciuială – cum pot creștinii aflați sub har să dea mai puțin? Standardele harului sunt mult mai înalte, nu mai joase decât cele ale Legii. **Zgârcenia** înaintea lui Dumnezeu atrage **blestemul Lui**, dar dărnicia eliberează binecuvântarea Lui.

10) Abuzul de autoritate. Blesteme rostite. În univers există doar o singură sursă supremă de autoritate: Dumnezeu Creatorul (Elohim). Dumnezeu nu Își exercită în mod direct autoritatea ci o delegă altora. Matei 28:18. Din acel moment Dumnezeu a delegat toată autoritatea în mâinile lui Isus. Dar El la rândul Lui a delegat-o altor persoane. 1 Corinteni 11:3 – autoritatea de la Tatăl coboară în Cristos la omul care împlinește rolul de soț sau tată în familie. În virtutea acestui lucru bărbatul este autoritatea desemnată în casa lui. Există multe **alte instituții și persoane cu autoritate recunoscută**: un guvern peste poporul lui, un comandant militar peste soldați, un învățător sau profesor peste copiii lui, un păstor peste membrii bisericii lui. **Dumnezeu este singurul care are autoritate absolută**. Celelalte forme de autoritate sunt supuse limitărilor de tot felul. Autoritatea delegată este validată numai într-o anumită sferă dată. Exemplu - autoritatea unui guvernator este limitată de legea națiunii lui, nu se extinde asupra domeniilor private ale vieții supușilor săi. Autoritatea unui tată peste familia sa nu-i permite să încalce legile guvernului secular, un învățător are autoritate peste copiii numai în limitele vieții școlare. Un pastor are autoritate peste biserica lui în domenii guvernate de forma de religie pe care adunarea a acceptat-o. Când se face abuz de **autoritate**, aceasta **este automat anulată** și poate atrage mari greutăți, poate apărea anarhie, care este dezastruoasă. O cale prin care o persoană poate **să-și exercite autoritatea este prin binecuvântarea celor conduși de ea**. Geneza 27 – arată ce importanță dădeau binecuvântării, ei știau că istoria urmașilor era determinată de această binecuvântare.

LECTIA 9 (continuare Lectia 8)

Blesteme rostite. Ce se întâmplă când autoritatea este abuzivă în familie?

Autoritatea soțului. Un exemplu dramatic în Geneza 31:30, 32, 34. Cuvintele lui Iacov seamănă cu o sentință de moarte pentru persoana care furase idolii. Faptul că Iacov nu știa că Rebeca îi luase, nu a împiedicat blestemul să-și facă efectul și ea a murit în durerile mășterii. Autoritatea soțului este fie spre blestem, fie spre binecuvântare. Faptul că Rahela a luat în posesie un „dumnezeu fals” a trecut din domeniul idolatriei în al ocultului și s-a expus blestemului care urmează implicării în ocult. În căsnicie soțul și soția devin un „trup” care îmbină identitățile lor separate într-una nouă. Soțul o include pe soția sa în autoritatea pe care ei o împărtășesc asupra copiilor lor. A eșua în acest aspect înseamnă a deveni un soț despot. Adesea un astfel de soț trece în extrema cealaltă și ajunge să-și abandoneze soția și copiii. Rezultatul este prăbușirea completă a structurii familiei. Proverbe 12:18. Cuvintele soțului provenite din capricii pot să evolueze de la nerăbdare la furie; iar atunci când sunt amplificate de presiunea demonică datorată ușilor de păcat și blestem deschise în viața personală, cuvintele lui devin **niște săgeți** înmuiate în otravă. Odată ce pătrund în suflet, sunt greu de extras, dar dacă sunt lăsate, otrava lor se împrăștie în interior. Există o singură **soluție pentru ieșirea ei de sub aceste cuvinte**: să recunoască faptul că soțul a blestemat-o și să caute eliberarea pusă la dispoziție de Dumnezeu.

Mai mare autoritate decât a soțului față de soție, este cea a tatălui asupra copiilor. Aceasta este o **autoritate fundamentală**. Binecuvântarea tatălui este considerată *a doua ca importanță* după cea a lui Dumnezeu. Aceeași autoritate care face binecuvântarea eficientă, face însă și ca un blestem să fie eficient. Binecuvântarea tatălui are un potențial nemăsurat pentru tine, dar tot așa și blestemul lui. Indiferent dacă este rostit **intenționat, sau nu**, blestemul are același efect. Cuvintele negative, critice, rostite de un tată pot **distruge viața copilului**, pentru că în realitate reprezintă un blestem. **Singura soluție** este să se aplice remediul pe care Dumnezeu l-a pregătit.

Cuvintele amare, pline de mânie adresate de un soț soției lui, sau de un tată copilului lui, sunt de fapt descărcarea unei tensiuni interne acumulată în timp. Pentru un creștin **există și o altă formă de descărcare inofensivă**: apelarea la ajutorul lui Dumnezeu printr-o rugăciune urgentă: „Doamne, încep să îmi pierd controlul, dar îmi supun duhul Ție. Te rog ia-l sub controlul Tău”. Dacă nu face acest lucru, iritația și mânia pot atinge cote explozive în cuvinte dureroase care rănesc. Odată ce au fost rostite acele cuvinte, nu mai există cale să le chemi înapoi. Există o singură **soluție**: să recunoști că un blestem a fost rostit și să cauți ajutorul Domnului pentru a-l revoca. Mama are autoritate peste copii ei, care fie că o **împărtășește cu soțul ei, fie că îi este delegată de el**. Unele mame nu sunt mulțumite cu autoritatea lor legitimă și în locul acesteia ele **exploatează afecțiunea** copiilor și loialitatea lor, ca **să câștige un control nelegitim** asupra lor și asupra vieții lor pentru a o manipula. Acest fapt reprezintă o „**vrăjitorie**” cu efecte devastatoare. Numai prin ruperea acestei legături demonice în Numele lui **Cristos se poate restaura viața copilului**. Orice fiică prinsă sub această vrăjitorie prin control nelegitim, poate fi eliberată prin ajutor spiritual adecvat și prin deprinderea de a lupta cu gândurile vechi și cu obiceiurile stereotip, mărturisind totodată zilnic că prin jertfa Lui ispășitoare noi am fost răscumparați de sub blestem și am intrat în binecuvântările lui Avraam (Galateni 3:13-14). Cristos ne-a răscumplat din blestem.

Autoritatea profesorului. Viața de elev este un alt domeniu în care autoritatea este importantă, cu toate că nu în aceeași măsură ca cea a părintelui. Cuvintele negative **ale unui profesor au însă și ele potențial distructiv**. Un profesor poate transmite un simțământ de inferioritate, ce poate influența viitorul copilului, prin cuvinte de genul: „tu nu vei reuși niciodată.” Dar noi, cei care cunoaștem Adevărul, trebuie să fim în gardă împotriva rostirii oricărui blestem.

Biserica este un alt organism care investește anumiți oameni în autoritate. Prin urmare și cuvintele lor au potențial care poate fi orientat spre bine sau spre rău și care corespunde nivelului slujbei lor. Oriunde este o autoritate bisericească, există posibilitatea de a abuza de ea și de a transmite cuvinte care sunt blesteme prin efectele lor. **Soluția** pentru eliberarea de blestemele venite pe această cale: recunoașterea lor, revocarea și eliberarea prin puterea Numelui lui Isus, care ne-a scos de sub blestem și ne-a adus în binecuvântarea Lui, apoi iertarea acelei autorități din toată inima.

Discuții și rugăciuni pe tema blestemelor venite prin persoane cu autoritate asupra noastră și modul de protecție zilnică.

LECTIA 10 (continuare Lectia 9)

Blesteme autoimpuse. Ne vom ocupa de puterea înfricoșătoare a cuvintelor pe care le rostim despre noi înșine. Lucrul acesta este vital dacă ne preocupă bunăstarea personală. **Matei 12:36-37.** „Vă spun că, în ziua judecății, oamenii vor da socoteală de orice cuvânt nefolositor pe care-l vor fi rostit. Căci din cuvintele tale vei fi scos fără vină, și din cuvintele tale vei fi osândit” - avertizare solemnă cu privire la pericolul cuvintelor rostite cu ușurătate, cuvinte nefolositoare, neglijente, fără premeditare. Ele sunt adeseori acoperite de scuza: „Dar nu am vrut să spun chiar așa.” Domnul Isus tocmai împotriva acestor cuvinte ne avertizează. Faptul că cineva nu știe ce spune, nu minimalizează, nu anulează ce a spus și nici nu-l exonerează de responsabilitatea cuvintelor lui. Pasajul din **Prov. 6:2:** „Dacă ești legat prin făgăduința gurii tale...” îl avertizează pe cel care în mod ușuratic girează pe cineva, că este legat prin cuvintele rostite. Pentru a fi eliberat, trebuie să aplice în mod conștient principiile biblice. Să nu uităm niciodată, că Dumnezeu ia cuvintele noastre în serios, chiar și când noi înșine nu o facem. **Marcu 14:66-72** – Petru ca să-și întărească lepădarea de Isus „a început să se blesteme și să se jure”. A invocat blesteme asupra lui. **Marcu 16:7** „Dar duceți-vă de spuneți ucenicilor Lui și lui Petru, că merge înaintea voastră în Galileea: acolo Îl veți vedea, cum v-a spus”. Petru nu mai era recunoscut ca unul dintre ucenici; prin propriile lui cuvinte pierduse poziția de ucenic al lui Isus. **Ioan 21:15-17** Isus, plin de har, deschide o ușă pentru ca Petru să-și recâștige statutul de ucenic. Domnul l-a întrebat de trei ori: „Mă iubești?”, la care Petru a răspuns afirmativ tot de trei ori. Domnul l-a supus în acest fel unui proces de revocare a dezicerilor lui anterioare pentru a putea fi restaurat ca ucenic. Prin acest exemplu, Domnul Isus stabilește un **model pentru noi toți care avem nevoie de eliberare din legătura propriilor mărturisiri rele.**

Calea de eliberare: 1) să recunoaștem că am făcut o mărturisire greșită și să ne pocăim de ea; 2) să o revocăm, anulând orice lucru rău pe care l-am spus; 3) să înlocuim mărturisirile anterioare, cu cele corecte. Acești pași făcuți prin credință ne eliberează de legăturile autoimpuse.

Citiți: **Gen. 27:12-13.** Rebeca a obținut binecuvântarea pentru Iacov, dar propriile ei cuvinte au expus-o la blesteme. Ea nu a putut să se bucure de roadele secerișului ei. A devenit pesimistă, cinică: **Gen.27:46** „Rebeca i-a zis lui Isaac: „M-am scârbit de viață, din pricina fetelor lui Het. Dacă Iacov va lua o asemenea nevastă, dintre fetele lui Het, dintre fetele țării acesteia, la ce-mi mai este bună viața?” Iacov a trebuit să plece din pricina lui Esau, și ea nu l-a mai văzut niciodată.

Matei 27:20-26. Aceste cuvinte ale dregătorului și ale mulțimii, conțin două forme de blestem: autoimpus și rațional asupra descendenților lor. Într-o generație, armatele romane au distrus Ierusalimul și i-au ucis pe mulți dintre ei, ducând în robie restul populației. Timp de mai multe secole, o umbră întunecată a fost asupra poporului evreu. **Nici măcar Dumnezeu nu poate să-și protejeze copiii Săi de blestemul autoimpus.** Noi suntem moștenitori ai binecuvântării lui Avraam prin Noul Legământ inițiat de Domnul Isus. Acest legământ cuprinde **protecția lui Dumnezeu împotriva blestemelor care vin din sursă externă.** Există însă un fel de blestem, care anulează protecția Lui: **blestemele pe care creștinii le pronunță asupra lor înșiși.** Vorbind negativ despre ei înșiși, ei se deconectează de la binecuvântări și se expun la blesteme. Citiți **Numeri 13:14. Numeri 14:28** „Spune-le: „Pe viața Mea! – zice Domnul – că vă voi face întocmai cum ați vorbit în auzul urechilor Mele” – israeliții care au acceptat raportului negativ, au primit verdictul de la Dumnezeu: „Vă voi face întocmai cum ați vorbit în auzul urechilor Mele”. Și primii care au căzut în pustiu au fost aceștia care s-au deconectat de la făgăduința lui Dumnezeu și au mers prin vedere. Iar cei care au spus: „noi putem intra în țară,” au primit ce au mărturisit. **Dumnezeu i-a crezut pe cuvânt.** El nu s-a schimbat, El ne spune și nouă astăzi: „Vă voi face întocmai cum ați vorbit în auzul urechilor Mele”. Enumerăm acum șapte concluzii care indică aceste blesteme, și sub ce fel de vorbire se pot deschide la acest blestem. Trebuie să exersăm o **vigilență continuă și autocontrol în felul cum vorbim despre noi înșine.** 1) Prăbușiri mentale și emoționale, prin expresii de genul: „mă înnebunește”, „nu mai pot suporta”, „înnebunesc la gândul”; 2) Boli repetate și cronice, prin expresii gen: „oriunde este un microb, eu îl iau”, sau „lucrul acesta mă îmbolnăvește”, sau: „boala aceasta i-a luat la rând pe toți, urmez eu”; 3) Sterilitate sau tendințe de avort spontan, etc.: „nu cred că voi avea vreodată un copil”, „pur și simplu știu că o să pierd și această sarcină”; 4) Distrugerea căsniciei și înstrăinarea familiei „cel ce mi-a citit în palmă mi-a spus că soțul mă va părăsi” (la fel și cu cititul în cafea) „am știut dintodeauna că soțul meu mă înșală pentru că a găsit pe altcineva”, „în familia noastră toți s-au purtat ca șoarecele cu pisica.” 5) Insuficiență financiară permanentă: „eu niciodată nu pot să-mi ating scopurile – totdeauna e la fel”, „nu pot să mă descurc cu zeciuiala”, „mie niciodată nu mi se întâmplă să am ce doresc”; 6) Accidente repetate: „Întotdeauna mi se întâmplă așa”, „știam eu că era un necaz pe undeva, care plutea în aer”, „eu sunt un fel de persoană cam stângace” 7) Istoric de sinucideri și decese premature sau nefirești în familie: „care este sensul vieții mele?”, „numai peste cadavrul meu”, „mai bine mor decât să mă abat de la calea pe care sunt.”

Discuții despre blestemele autoimpuse din neștiință sau ușurătate și eliberarea de acestea.

Lecția 11 (continuare Lecția 10)

Oamenii care folosesc aceste feluri de **limbaj negativ** în mod susținut, **invită astfel tot felul de duhuri rele care întâi îi vor influența, apoi îi vor apăsa și până la urmă vor prelua controlul asupra lor.** Tipul de duhuri rele este determinat de limbajul utilizat. Există **clase de demoni** care corespund **fiecăreia dintre cele șapte categorii** enumerate mai sus. Duhul de moarte, de exemplu, produce simțământul că viața este lipsită de sens și de **speranță, aduce tendințe morbide** și concentrare asupra morții. Acestea se manifestă printr-o serie de **infirmități fizice** pentru care nu există nici o cauză evidentă. Acest duh al morții împinge o persoană fie spre sinucidere, fie spre moarte timpurie, fie chiar să ucidă alți oameni. Satan este un ucigaș! **Ioan 8:44** „*El de la început a fost ucigaș; și nu stă în adevăr, pentru că în el nu este adevăr. Ori de câte ori spune o minciună, vorbește din ale lui, căci este mincinos și tatăl minciunii*”.

Dacă te încadrezi în vreuna dintre aceste categorii, nu te descuraja. Există o cale de scăpare. Exemplul lui Petru ne descoperă cei trei pași pentru a scăpa de un blestem autoimpus: **1-pocăința; 2-revocarea blestemului; 3-înlocuirea lui cu cuvinte pozitive.** **Pocăința** cuprinde: **recunoașterea** faptului că am făcut o mărturisire negativă despre noi și **ne pocăim de ea.** În al doilea rând, **o revocăm (o anulăm).** În al treilea rând, **înlocuim mărturisirea anterioară greșită cu una corectă.** Din acest tip de blestem autoimpus, fac parte: jurămintele și angajamentele care se cer într-o societate frățească, sau față de o societate secretă. Tot aici intră și angajamentele de șoim al patriei, pionier, utcist sau membru de partid, făcute în comunism. După standardele biblice, **un legământ este cel mai solemn și mai puternic fel de relație** în care o persoană poate intra, fie că este între Dumnezeu și om, sau între om și aproapele său. *Satan* este conștient de acest lucru și de aceea *exploatează relațiile de legământ* pentru a câștiga cea mai puternică formă de control asupra oamenilor. **Exod 23:32** „*Să nu faci legământ cu ei, nici cu dumnezeii lor*”- Dumnezeu și-a instruit poporul să nu intre în legământ cu păgânii, nici cu dumnezeii lor, ca să nu ajungă să fie controlați de aceleași duhuri din spatele acestora.

Este posibil ca obiectele aduse din străinătate, din zone idolatre ale globului, să fi fost dedicate idolilor și spiritelor, de aceea trebuie distruse.

Masoneria este o societate secretă și o religie falsă, pentru că: **1)** mai înainte ca o persoană să fie inițiată, i se cere să nu divulge nici un secret al masoneriei; **2)** masoneria este **o religie falsă** pentru că are propriile ei revelații, simboluri religioase, embleme (include și un inel), propriile ei mărturisiri de credință, proprii ei preoți și propriile ritualuri. În final, **propria ei zeitate**, un dumnezeu fals numit de ei „Principiul creativ” sau „Marele arhitect al universului”. Este o religie falsă pentru că recunoaște un dumnezeu fals. Multe din obiectele și simbolurile ei sunt asociate cu creștinismul, inclusiv Biblia, fapt ce constituie **o capcană intenționată**, în care prinde oamenii. Dumnezeu pe care ei îl recunosc, nu este Dumnezeul Bibliei. Chiar YHWH (Iahve) este folosit în literatura lor ca fiind o entitate divină care include principii feminine și masculine. „Arcul Regal” folosește o formă prescurtată a numelui Iahve, în combinație cu formele prescurtate ale zeilor păgâni: Baal și Osiris. Această ființă combinată, ei o recunosc ca Dumnezeu. Aceasta este o blasfemie la adresa lui Dumnezeu, Adevăratul Iahve. Pentru cei care au făcut un angajament de credință ce i-a legat de o asociație rea, ca cea de mai sus, Biblia oferă un cuvânt urgent: **Pv.6:4-5** „*Nu da somn ochilor tăi, nici ațipire pleoapelor tale! Scapă din mâna lui cum scapă căprioara din mâna vânătorului și ca pasărea din mâna păsărarului...*”

Alte declarații dăunătoare cu valoare de jurământ destul de des întâlnite sunt cele de genul: „Nu voi avea niciodată copii” (când persoana a avut o copilărie dificilă din pricina numărului mare de frați mai mici, care au dus la lipsa de atenție din partea părinților), „nu mă voi bucura niciodată de relațiile sexuale” (în cazul victimei unui viol), „nu voi lăsa ca altcineva să se mai apropie de mine” (în cazul unei relații rupte), „nu voi fi în stare să fac acel lucru”, „nu mă voi angaja să mai fac ceva”. Trebuie să acordăm atenție mai mare cuvintelor rostite și jurămintelor negative, care nu se potrivesc decât scopurilor diavolului, pentru ca acesta să nu aibă autoritate asupra noastră.

Persoana care caută eliberarea poate spune: „Renunț în Numele lui Isus Cristos la toate jurămintele și dedicările anterioare și mă dedic lui Dumnezeu!” Pentru aceasta sunt două cerințe:

1) să-ți reamintești cu glas tare în ce a constat asocierea ta, iar ce ai spus atunci, să negi acum. Este bine să faci aceasta în prezența unui martor, care va fi de acord cu tine și te va sprijini cu credința lui.

2) Să distrugi toate emblemele, cărțile și celelalte materiale care erau semne ale asocierii tale: inelul, obiecte variate - în mod particular sorțul. Amintește-ți de versetul din *Iuda 23* „*căutați să îi mântuiți pe unii, smulgându-i din foc; de alții iarăși fie-vă milă cu frică, urând până și cămașa mănjită de carne*”.

LECTIA 12

O altă sursă de blesteme o reprezintă slujitorii lui Satan. Unii creștini îl ignoră totalmente pe cel rău și încearcă să acționeze ca și cum nu ar fi real, în vreme ce altora le este teamă de el și îi dau mai multă atenție decât trebuie. Calea de mijloc este cea echilibrată. **Cine este Satan?** O ființă creată de Dumnezeu, un înger rebel care a fost aruncat din cer de Dumnezeu. El domnește asupra unei împărății de îngeri care au căzut împreună cu el (devenind astfel demoni) și care sunt structurați ierarhic. Numele său înseamnă adversar sau oponent, dușman neîmpăcat al lui Dumnezeu, al oamenilor și al scopurilor lui Dumnezeu. Dorința lui este să controleze întreaga rasă umană. Principala sa practică este *înșelarea*. **Apoc.12:9** „*Și balaurul cel mare, șarpele cel vechi, numit diavolul și Satan...*”. Cei care sunt într-o atitudine de rebeliune față de Dumnezeu, se află sub stăpânirea lui. **Efeseni 2:1-2** „*Voi erați morți în greșelile și în păcatele voastre în care trăiați odinioară, după mersul lumii acesteia, după domnul puterii văzduhului, a duhului care lucrează acum în fiii neascultării*”. **Unii în mod inconștient** sunt în această stare, neînțelegând și neputând controla starea lor. **Unii în mod voit** s-au vândut lui Satan, în goana lor după putere și după câștig material. Din tagma purtătorilor de cuvânt ai diavolului menționăm: medici vrăjitori, vraci, shamani, magicieni vrăjitori, preoți/preotese ai/ale lui Satan etc. „*Iată că v-am dat autoritate să călcați peste șerpi și peste scorpii și peste toată puterea vrăjmașului și nimic nu vă va putea vătăma*” (Luca 10:19). Domnul nu a negat puterea lui Satan, dar El le-a dat ucenicilor autoritate peste el.

Blestemele reprezintă una dintre armele importante ale slujitorilor celui rău împotriva poporului lui Dumnezeu. În Numeri 22-24, Balaam era numit mag, medic vrăjitor, văzător faimos în regiune și care cerea plată înaltă pentru slujbele lui. Mulți creștini azi ar dezminți acțiunea la care era chemat Balaam și ar catalogat-o ca fiind fără sens, lipsită de putere. Dumnezeu însă a văzut că blestemele pe care Balaam le-ar fi spus erau un pericol pentru Israel. În consecință, Dumnezeu l-a avertizat pe Balaam să nu accepte înțelegerea. Dar Balaam dorea bunăstarea pe care i-o promitea Balac. De fiecare dată când Balaam voia să blesteme, Dumnezeu intervenea, și a transformat blestemele în binecuvântări. **Deut. 23:5** „*Dar Domnul Dumnezeuul tău n-a voit să-l asculte pe Balaam; și Domnul Dumnezeuul tău a schimbat blestemul acela în binecuvântare, pentru că tu ești iubit de Domnul Dumnezeuul tău.*” Acest pasaj dovedește dreptatea lui Dumnezeu față de poporul Lui.

În Ezechiel 13:17-20 – Domnul condamnă procițele false sau vrăjitoarele. Biserica lui Cristos se află într-un război permanent cu forțele satanice. Ce trebuie să facă Biserica? **Cristos l-a învins pe Satan la Cruce!** Cum putem noi să ne apărăm și să aducem biruința lui Cristos în realitatea noastră zilnică, în viața particulară a Bisericii? Privind la întâmplarea cu Balaam, vedem câțiva factori importanți care aduc favoarea lui Dumnezeu asupra poporului Său: **1.** – Israel umbla în împlinirea planului lui Dumnezeu pentru ei; **2.** – Ei erau călăuziți zi și noapte de Dumnezeu (stâlp de nor și stâlp de foc). Aceasta corespunde călăuzirii Duhului Sfânt pentru credincioșii Noului Testament, **Romani 8:14** „*Căci toți cei ce sunt călăuziți de Duhul lui Dumnezeu sunt fii ai lui Dumnezeu.*” **3.** – erau o națiune sub disciplină, având lideri numiți de Dumnezeu și legi date de El. **4.** – relațiile erau ordonate cu grijă, în acord cu un model divin. **5.** – această stare a fost posibilă pentru că o generație de israeliți necredincioși fusese eliminată. **Concluzie:** Israel era o comunitate organizată în mod divin, disciplinată și călăuzită, trăind în armonie unii cu alții. Nu era o adunare de indivizi în care fiecare își vedea de drumul lui. Dumnezeu nu s-a schimbat. Dacă Biserica nu împlinește condițiile pentru a avea favoarea lui Dumnezeu și protecția Lui, există un singur remediu: *Biserica trebuie să se schimbe.* Istoria strategiei lui Balaam împotriva lui Israel nu s-a sfârșit aici, el folosește o a doua tactică. La sfătuit pe Balac să folosească femeile moabite ca o *cursă*, ca să seducă bărbații lui Israel în imoralitate sexuală apoi în idolatrie. După aceasta nu a mai fost nevoie de blestem; călcând prima poruncă a lui Dumnezeu, ei și-au atras blestemul lui Dumnezeu și mulți au pierit (Numeri 25). Numeri 31:16 – Moise afirmă că aceasta a venit prin sfatul lui Balaam. 1 Cor. 10:8 spune: „*Să nu curvim, cum au făcut unii din ei, așa că într-o singură zi au căzut douăzeci și trei de mii.*” Tactica lui Balaam e amintită în 2 Petru 2:15-16 și în Apoc. 2:14, reprezentând un pericol și pentru credincioșii Noului Legământ: pietre de poticnire și ispite pentru a-i împinge să facă ce este împotriva Adevărului și să se dedea la curvie spirituală și fizică.

Creștinii care trăiesc în ascultare de Dumnezeu și în armonie unii cu alții, pot să conteze pe protecția lui Dumnezeu. Dar cei indisciplinați, care prin răzvrătire ies din armonia Trupului lui Cristos, anulează protecția lui Dumnezeu!!!

LECTIA 13

Vorbirea sufletească (firească). Chiar dacă ne surprinde, sunt undele situații când forțele spirituale emanate de la aproapele nostru credincios pot deasemenea să fie dăunătoare. **Iacov 3:14-15** „Înțelepciunea aceasta nu vine de sus, ci este pământescă, firească, drăcească. Căci acolo unde este pizmă și duh de ceartă, este tulburare și tot felul de fapte rele”. Ca să descrie un anumit tip de înțelepciune, Iacov folosește trei adjective „sufletesc” (firesc), „pământesc”, „demonic”. **1 Petru 5:23** „Dumnezeul păcii să vă sfințească El însuși pe deplin; și **duhul** vostru, **sufletul** vostru și **trupul** vostru să fie păzite întregi, fără prihană, la venirea Domnului nostru Isus Cristos”. Pavel pune împreună cele trei componente ale personalității umane, în ordine descrescătoare. Duhul este parte insuflată de Dumnezeu, la creație, și este capabil să aibă **unitate și comuniune directă cu Dumnezeu**. Dumnezeu comunică direct cu duhul omului și prin el cu sufletul său. Împreună duhul și sufletul se exprimă prin trup. **Prin neascultarea omului, relația lui Dumnezeu cu duhul uman a fost întreruptă și sufletul a început să se manifeste independent**, iar aceasta este expresia rebeliunii omului împotriva lui Dumnezeu.

Peste tot în Noul Testament, cuvântul „sufletesc” denotă activitatea sufletului omenesc în afara relației sale normale cu duhul său. **1 Cor. 2:14-16**. „Omul firesc” (sufletesc) este în opoziție cu „omul duhovnicesc.” Omul „spiritual” funcționează în acord cu voia lui Dumnezeu. Omul „sufletesc” (firesc) caută adevăruri spirituale prin intermediul sufletului, care nu este capabil să primească așa ceva. **Persoana spirituală este unită cu Dumnezeu și este capabilă să primească revelații** direct de la Dumnezeu. **Iuda 16-19** descrie persoane asociate cu Biserica, dar care *sunt diferiți de ea*. „Ei sunt aceia care fac dezbinări”, „oameni sufletești (firești), neavînd Duhul” (Duhul Sfânt). Luând împreună pasajele **1 Cor. 2:15** cu **Iuda 16-19** avem imaginea unui **om sufletesc: asociat cu Biserica, acoperit cu un „furnir”** de spiritualitate, dar fără să fie legat de Dumnezeu prin Duhul Său. În ciuda credinței pe care o profesază, omul sufletesc, firesc, este în realitate un rebel. El este incapabil să cuprindă adevărul spiritual. Prin viața sa, el ofensează Trupul lui Cristos și întreștează Duhul lui Dumnezeu.

Rădăcina acestei înțelepciuni corupte descrisă în **Iacov 3:15**, de la pământesc la sufletesc, la demonic este neascultarea și respingerea autorității lui Dumnezeu. **Această rebeliune desparte duhul omului de Dumnezeu și de lucrurile cerești**. El acum este limitat la planul valorilor și motivațiilor pământești. **Sufletul ieșit din armonie cu Dumnezeu este expus, prin rebeliunea sa, influențelor demonice pe care simțurile sale spirituale orbite, nu le identifică**. Iacov arată că această persoană are o problemă specifică: abuzul în folosirea limbii. Înțelepciunea coruptă, contrafăcută, demonică, despre care vorbește Iacov, se găsește în cuvintele folosite de creștinii sufletești: cuvinte folosite între ei și cu care I se adresează chiar și lui Dumnezeu, în special prin rugăciune.

Noul Testament descrie în Tit 3:2 modul în care creștinii ar trebui să vorbească despre alți oameni, despre alți credincioși: să nu vorbească de rău pe nimeni, necredincios sau credincios. Cuvântul grecesc pentru expresia „să vorbiți de rău” este „blasphema”. Blasfemia nu este numai împotriva lui Dumnezeu, ci și împotriva oamenilor lui Dumnezeu. **Iacov 4:11** „Nu vă vorbiți de rău unii pe alții, fraților!” Unul din păcatele care se strecoară ușor în vorbirea creștinilor este „bârfă.” Definiția „bârfei” după dicționarul Collins este: **1. discuții inutile, întâmplătoare, 2. conversații ce implică flecăreală răutăcioasă, sau zvonuri cu privire la alți oameni**. Adjectivele „inutil” și „răutăcios” **caracterizează bârfă**. Domnul Isus avertizează și asupra **vorbirii nefolositoare**, **Matei 13:36, Romani 1:29-30**. Lista consecințelor suportate de către cei care L-au părăsit pe Dumnezeu cuprinde și bârfă. Bârfă „face casă bună” cu cearta, cu înșelăciunea și cu răutatea. Creștinii care își permit să-i bârfească pe frații lor sunt neascultători față de Cuvântul lui Dumnezeu, alunecând treptat în pământesc, sufletesc, demonic. **Cuvintele lor sunt de fapt niște canale prin care forțe demonice sunt direcționate spre alți membrii ai Trupului** lui Cristos. **Iacov 3:6**. Limba întinează tot trupul cu aceste vorbe. Adesea aceste cuvinte negative, răutăcioase îi pot produce persoanei bârfite neplăceri sau chiar dureri fizice care să îi îngreuneze slujirea față de Dumnezeu. Reacția persoanei bârfite în asemenea situație trebuie să se concretizeze în iertare, apoi conform **Matei 18:18**, în legarea **forțelor demonice** trimise împotriva ei.

Și judecata și critica țin de sindromul pământesc, sufletesc, drăcesc din Iacov 3:15. Dacă survine un dezacord cu un frate, este necesar să urmărim conceptul lui Pavel din **Galateni 2:11**, care a clarificat direct diferențele de opinie cu fratele său. **Prov 27:5 ne oferă un principiu de conduită** (citiți și discutați). Domnul ne avertizează în **Matei 7:2** „Căci cu ce judecată judecați veți fi judecați; și cu ce măsură măsurați vi se va măsura” – același fel de critică folosită de noi față de alții se va întoarce împotriva noastră.

Soluția lui Dumnezeu pentru modul de vorbire pământesc, sufletesc este: **pocăința**, căutarea **iertării** și a **spălării** prin Sângele Mielului jertfit, iar apoi trebuie să **le cerem iertare acelor pe care i-am rănit**. Totodată, trebuie să **învățăm să ne protejăm și noi de cuvintele altora care pot produce suferințe**, așa cum am învățat în lecțiile trecute.

LECTIA 14

Rugăciuni sufletești (firești). Dumnezeu a așezat în Biblie **principiile rugăciunii acceptate de El.**

1) **necesitatea ascultării de Cuvântul Lui** (Proverbe 28:9); 2) **ajutorul Duhului Sfânt** în rugăciunea pentru sfinți (Efeseni 6:18) și în slăbiciunile noastre (Romani 8:26-27); de remarcat că în acest pasaj Pavel se referă la slăbiciunile înțelegerii: **nu știm ce să ne rugăm, nu știm cum să ne rugăm. Duhul Sfânt ne arată** ce și cum să ne rugăm; 3) să facem rugăciuni **în Numele lui Isus și prin Duhul** (Efeseni 2:18).

Cum putem să depindem de Duhul în viața de rugăciune? Mai **întâi** trebuie **să ne smerim** înaintea Lui și **să recunoaștem nevoia după El**, apoi **să-I permitem să ne curățească** de toate motivațiile rele și atitudinile egoiste și **să ne inspire cu dragoste necondiționată pentru ceea ce dorim** să ne rugăm.

Dumnezeu nu este impresionat de fraze frumoase sau de un ton solemn al vocii. Cele mai simple rugăciuni din Biblie au fost cele mai eficiente. Citiți Numeri 12:13 și Luca 28:13. Dacă nu știi cum să te rogi, **cere ajutorul lui Dumnezeu:** „Doamne, am nevoie să mă rog, dar nu știu cum. Te rog, ajută-mă prin Duhul Sfânt să îți înalț acel fel de rugăciune pe care Tu o vei asculta.” După aceea **acceptă răspunsul** lui Dumnezeu prin credință și roagă-te ceea ce va veni în inima ta. Isus ne-a asigurat că nu ne va da o piatră în loc de pâine (Matei 7:9). **În lipsa supunerii noastre față de călăuzirea Duhului Sfânt apar motivații păcătoase:** invidie, egocentrism (potrivit cu Iacov 3:14), atitudini de mânie, critică, autoapărare sau chiar resentimente. O astfel de rugăciune **nu va fi prezentată înaintea Tatălui.** Fără ajutorul Duhului Sfânt, rugăciunea este în pericol să alunece în „sindromul Iacov 3:15” – pământesc, sufletesc, demonic. **Efectul rugăciunilor sufletești** este cel al vorbirii sufletești (firești) – adică negativ și nu pozitiv! **Rugăciunile sufletești exercită asupra destinatarilor presiuni invizibile nedefinite, care nu îl eliberează de probleme, ci mai degrabă îi adaugă altele.** Dintre toate tipurile de rugăciuni sufletești provenite din multiplele feluri de vorbire firească, menționăm două mai periculoase:

1) **Rugăciuni acuzatoare.** Să ne ferim de atitudini sufletești de acuzare. Nu avem dreptul să venim înaintea lui Dumnezeu cu catalogul păcatelor oamenilor, preluând astfel rolul de acuzator – care îi aparține diavolului. Să ne îndeplinim însă rolul de **mijlocitor** la care ne cheamă **Cristos**. Aproape în toate rugăciunile lui Pavel pentru persoane individuale sau pentru biserici, el **începe cu mulțumiri** adresate lui Dumnezeu **pentru ei:** 1 Cor 1:4-6, 8. Aceste mulțumiri creează o **atitudine pozitivă** în cel care se roagă și-l ajută să continue cu credință pozitivă. Să adoptăm acest **principiu:** „Niciodată să nu ne rugăm pentru o persoană, înainte de a-I mulțumi lui Dumnezeu pentru ea; dacă nu putem, este mai bine să nu ne rugăm pentru ea. În loc să ne concentrăm asupra lucrurilor negative, mai bine să-I mulțumim pentru orice este bine în acea persoană.” **Rugăciunile acuzatoare induc în destinatar un fals simțământ de vinovăție**, deși nu este nimic specific în viața sau în conduita lui care să justifice această stare. Romani 8:33-34 **Cristos ne vede greșelile mult mai bine decât ni le vedem noi și totuși El mijlocește în favoarea noastră.** Mijlocirea noastră trebuie să urmeze **modelul Lui.** Îndrăznim să-i acuzăm pe aceia pe care El nu-i acuză, ci dimpotrivă, mijlocește pentru ei? **Îi vom condamna noi pe cei justificați de El?**

2) **Rugăciuni de manipulare.** Al doilea mod în care putem fi ispitiți să ne rugăm este cel manipulativ și este mai greu de detectat. Există ceva în natura noastră veche, ce ne face să dorim să-i controlăm pe alții și **să le impunem voința noastră.** Dorința de a-i controla pe alții are **aceeași rădăcină cu vrăjitoria (practica ocultă)**, prima din lista faptelor firii pământeste. Unul dintre cuvintele cheie ale acestor practici este **manipularea.** Aceasta se poate infiltra în familie între soț și soție, sau între copii și părinți și poate pătrunde și în biserică, dacă nu veghem. Poate deveni atât de comună, încât să **nici nu fie detectată.** **Numai Duhul Sfânt o poate descoperi celor ce Îi cer.** Manipularea nu este voia lui Dumnezeu. Oricâteori se apelează la ea se trece din spiritual în sufletesc, se operează în înțelepciunea de jos și efectul va fi dăunător. În spatele acestui fel de rugăciune se află deseori **dorința cuiva de a se da drept Dumnezeu în viața altora.**

Tratarea păcatului rugăciunii sufletești: Trebuie să ne **pocăim** și să le **cerem iertare** celor afectați de acele rugăciuni. **Să renunțăm la orice încercare de a-i acuza pe alți oameni sau de a-i controla prin cuvintele noastre în rugăciune. Să iubim cum ne-a iubit Cristos, să avem același scop pentru viața oamenilor ca și Tatăl, să le dorim ce le dorește Dumnezeu.**

LECTIA 15

De la blestem la binecuvântare. Schimbul divin de la cruce. Există o singură cale de ieșire din blestem: **jertfa Domnului Isus de la cruce**: Evrei 10:14 – două expresii puternice: „desăvârșiți” și „pentru totdeauna.” Jertfa Sa **cuprinde fiecare nevoie a întregii omeniri iar efectele ei se întind peste veșnicie**. Dumnezeu ne oferă o soluție atotsuficientă care este răspunsul Lui la fiecare problemă. Problema de bază – universală – a umanității este descrisă în Isaia 53:6 - propriile noastre căi, întorcând astfel spatele lui Dumnezeu. În acest pasaj biblic, termenul ebraic „avon” tradus în limba română prin cuvântul „**nelegiuire**” mai înseamnă: fapte rele, pedeapsa sau consecințele negative pe care le aduce nelegiuirea. Genesa 4:13 (citiți și discutați) și Levitic 16:22 – țapul purta nelegiuirile israeliților și consecințele nedreptății lor. Plângeri 4:6, 22 – pedeapsa vinei, a nelegiuirii. Discutați versetele din Isaia 53:9 și 6. **Domnul Isus S-a identificat cu neleguirile noastre, dar a îndurat și consecințele rele ale acestora** și le-a dus departe, astfel încât să nu se mai întoarcă peste noi. **La cruce a avut loc un schimb divin**: Isus a îndurat în locul nostru toate consecințele rele care ni se cuveneau prin dreptatea dumnezeiască; în schimb, acum Dumnezeu **ne oferă binele care I se cuvenea lui Isus ca răsplată a ascultării Lui** fără păcat. Acest schimb are loc numai prin harul de nepătruns al lui Dumnezeu și este primit numai prin credință.

Biblia revelează multe **aspecte ale acestui schimb divin de la cruce**: **1)** Isaia 53:4-5 și Matei 8:16-17 (citiți și discutați). Schimbul acesta are două aspecte: **a)** Isus a fost pedepsit pentru ca noi să putem fi **iertati**; **b)** Isus a fost rănit ca noi să putem fi **vindecați**.

2) Isaia 53:10, 2 Corinteni 5:21 – Isus a fost făcut păcat (purtând toată păcătoșenia noastră), pentru ca noi să putem deveni **neprihăniți**, El atribuindu-ne neprihănirea Lui.

3) Alt aspect al schimbului divin este rezultatul logic al celui anterior. Ezechiel 18:4 și Luca 1:15, Evrei 2:9 (vedeți ideea comună în aceste versete). Isus a murit în locul nostru, așa încât și noi să putem **împărtăși viața Lui**.

4) 2 Corinteni 8:9. Sărăcia este rezumată în Deuteronom 28:48 – foame, sete, lipsă de haine, nevoie de tot felul de lucruri. Isus a experimentat toate acestea pe deplin la cruce (chiar și mormântul Îi era împrumutat). 2 Corinteni 8:9 și Filipeni 4:19. Isus a devenit sărac purtând sărăcia noastră pentru ca noi să putem fi **îmbogățiți cu bogățiile Lui**. Un motiv important pentru acest nivel de providență este indicat în Fapte 20:35. **Schimbul de la cruce acoperă și formele emoționale de suferință de pe urma nedreptății umane**. Două din cele mai crude răni aduse de nelegiuire în viața noastră sunt rușinea și respingerea.

5) Rușinea – variind de la o intimidare acută, până la un sentiment de nevrednicie care îndepărtează persoana de părtășia cu Dumnezeu și cu oamenii. Cauzele comune ale acestor forme de rușine: abuz sexual în diferite forme sau molestarea din copilărie. La cruce – Evrei 12:2 (crucificarea era cea mai rușinoasă formă de execuție, rezervată doar criminalilor de cea mai joasă speță, iar condamnatul era expus în goliciunea lui sub privirile trecătorilor care râdeau și-l batjocoreau). Citiți Matei 27:35-44. scopul lui Dumnezeu era: Evrei 2:10 – eliberarea celor ce sunt captivi în propriile lor rușini ca să **împărtășească slava Lui**. Isus a purtat rușinea ca noi să împărtășim slava Lui.

6) Respingerea. Ea este cauzată de o relație ruptă (de părinți) într-o formă violentă, sau provine pur și simplu din neputința de a arăta dragoste și acceptare. Prăbușirea căsniciei este o altă cauză frecventă a respingerii. Isaia 54:6. Providența lui Dumnezeu în ceea ce privește vindecarea respingerii este prezentată în Matei 27:46,50 – punctul culminant al agoniei lui Isus. El a murit nu din cauza rănilor răstignirii, ci din cauza unei **inimi zdrobite** (Ps 69:20). Matei 27:51 – a fost deschisă o cale pentru ca omul păcătos să intre în părtășie cu Dumnezeul cel Sfânt. Respingerea lui Isus a deschis o cale prin care noi să **fim acceptați**. Efeseni 1:5-6. Isus a îndurat respingerea pentru ca noi să putem avea acceptarea în calitate de copii ai lui Dumnezeu. **Principiul schimbului de la cruce**: răul a venit peste Isus pentru ca binele să ne poată fi oferit nouă. Când învățăm să aplicăm acest principiu în viața noastră, acesta va elibera providența lui Dumnezeu pentru fiecare nevoie. Trebuie să asimilezi acest principiu pentru a soluționa acea nevoie din viața ta – **eliberarea de blestem**.

7) Galateni 3:13-14 Isus a devenit blestem pentru ca noi să putem **primi binecuvântarea**. Blestemul venit peste Isus este cel al Legii și include blestemele din Deuteronom 28. Isus a luat asupra Lui fiecare consecință rea adusă de rebeliunea noastră. A eliminat fiecare blestem al încălcării legii lui Dumnezeu, ca în schimb să **putem primi fiecare binecuvântare datorită ascultării Sale**. O astfel de jertfă ne depășește cu mult imaginația și este totuși atât de minunată în simplitatea ei.

LECTIA 16

Șapte pași spre eliberare. **Există** o singură bază, **atotsuficientă pentru fiecare provizie din harul lui Dumnezeu**: schimbul care a avut loc la cruce. Un cuvânt atotcuprinzător care definește multiplele beneficii pe care Domnul ni le-a câștigat prin jertfa de pe cruce este **mântuire**. **Iertarea** este doar prima parte a mântuirii – aceasta de fapt mai cuprinde și: **vindecarea fizică**: Matei 9:21-22, 14:36, Marcu 5:23, 28, 34; 6:56, 10:52, Luca 8:48, Fapte 4:9, 14:9, Iacov 5:15; **eliberarea de demoni**: Luca 8:36 și **învierea**: Luca 8:50, **restaurarea sănătății după o boală fatală**: Ioan 11:12, 2 Timotei 4:18 – Pavel folosește același cuvânt pentru a descrie **protejarea noastră împotriva răului**. Mântuirea include fiecare parte a ființei umane: 1 Tesaloniceni 5:23 – trup, suflet, duh – și culminează cu învierea trupului la întoarcerea lui Cristos. **Normal este să progresăm de la o resursă la alta prin creștere spirituală** – și nu să rămânem doar la iertare. Resursa de care ne vom ocupa este reprezentată de schimbul **blestem — binecuvântare**. La acest punct suntem în fața unei alegeri – Deuteronom 30:19. Decizia aceasta afectează destinul nostru și al urmașilor noștri. A nu alege reprezintă deja o decizie greșită. Cei care doresc să iasă din orice blestem și să intre în binecuvântare, trebuie să treacă și astăzi prin aceeași ușă. **Mai întâi** trebuie să recunoaștem în mod clar problemele pe care Dumnezeu le pune înaintea noastră și **apoi** trebuie să dăm un răspuns pozitiv și simplu: „Doamne, pe baza Cuvântului Tău, îmi formulez răspunsul: **Refuz moartea și blestemul și aleg viața și binecuvântările.**” **Urmează** cei șapte pași spre eliberare:

1) **Mărturisește credința ta în Cristos și în jertfa Lui în favoarea ta: Romani 10:9-10.** Mărturisirea specifică și personală: „**Doamne Isuse Cristoase, cred că Tu ești Fiul lui Dumnezeu și singura cale către Dumnezeu. Cred că Tu ai murit pe cruce pentru păcatele mele și cred că ai înviat dintre morți.**”

2) Pocăiește-te de toată **rebeliunea și de toate păcatele tale**. Rădăcina problemelor tale este în tine însuși. Pentru aceasta trebuie să îți asumi **responsabilitatea**. Să te pocăiești înseamnă **să renunți la rebeliune și să accepti ceea ce cere Dumnezeu de la tine**, fără rezerve, comentarii sau argumentări. Marcu 1:15. **Mărturia pocăinței**: „**Renunț la toată răzvrătirea și la tot păcatul meu și mă supun Ție ca Domn al meu.**”

3) **Revendică iertarea păcatelor tale**. O barieră în calea binecuvântărilor lui Dumnezeu este și **păcatul nemărturisit, care prin urmare este și neiertat**. Dar Dumnezeu S-a îngrijit și de acest lucru: 1 Ioan 1:9. Dacă Dumnezeu **ți-a arătat anumite păcate** cu care ai deschis ușa spre blesteme, fă o mărturisire specifică a acestora: „**Mărturisesc toate păcatele mele înaintea Ta și Ți cer iertare în mod specific pentru toate păcatele care m-au expus la blestem. De asemenea te rog să mă eliberezi de toate consecințele păcatelor.**”

4) Iartă-i pe cei care te-au rănit sau **ți-au greșit vreodată**. **Neiertarea** este un obstacol care împiedică binecuvântarea lui Dumnezeu să se reverse peste viața noastră. Marcu 11:25. Iertarea începe cu decizia **de a ierta exprimată cu voce tare**: „**Doamne, aleg să îi iert pe.....** Dacă sunt persoane pe care îți va fi mai greu să le numești – tocmai aceia sunt cei pe care trebuie să îi ierți cel mai mult. Iată un exemplu: „**Printr-o decizie a voinței mele îi iert pe toți cei care m-au rănit sau mi-au greșit – așa cum vreau și eu să fiu iertat de Dumnezeu. În special îi iert pe.....**(numește persoanele).”

5) Renunță la contactele cu orice lucru ocult sau **satanic**. Înainte de a ajunge la rugăciunea de eliberare, trebuie să te disociezi de toate contactele cu ceea ce este ocult, satanic. Dacă ai fost vreodată implicat în astfel de activitate sau practică, ai trecut granița invizibilă în împărăția lui Satan, fie că ai știut, fie că nu, fie că a fost din curiozitate, din dorința de a te distra, sau cu intenție serioasă. De atunci Satan te privește ca pe unul din supușii lui. Are dreptul legal de a te revendica pentru el. Ca să te bucuri de drepturi depline în Împărăția lui Dumnezeu, trebuie să rupi toate legăturile cu Satan, eliminând astfel orice pretenție pe care el ar putea-o emite împotriva ta. 2 Corinteni 6:14-15 arată necesitatea ruperii complete a legăturii cu împărăția diavolului. Versetul 17 este o provocare. Ni se cere să ne ocupăm de orice fel de „obiecte de contact” care ne-ar putea lega de Satan: dragoni chinezești, statuete cu Buda, obiecte de cult necreștin, etc. Cere-I lui Dumnezeu să pună degetul pe orice lucru care nu Îi face cinste. Apoi leapădă aceste obiecte: arde-le, sparge-le, aruncă-le în apă adâncă. Apoi poți să-I spui Domnului: „**Renunț la orice practică demonică sau ocultă și la toate contactele cu orice obiect ocult sau satanic – iar dacă încă mai dețin vreun obiect de contact, mă angajez să-l distrug. Mă dezic de orice legăminte anterioare care m-ar putea leaga de împărăția întunericului și anulez astfel orice fel de pretenții pe care Satan le-ar putea emite împotriva mea.**”

LECTIA 17

Șapte pași spre eliberare: (continuarea lecției anterioare).

6) **Acum ești gata să te rogi pentru eliberarea de orice blestem.** Există o singură bază pe care Dumnezeu oferă îndurarea Lui: schimbul care a avut loc la cruce, unde Isus a devenit blestem, fiind blestemat cu fiecare blestem care ar putea să vină vreodată asupra ta, **ca tu să poți primi eliberarea și binecuvântarea Lui.** Să îți bazezi credința pe ceea ce a obținut El la cruce. Nu trebuie să faci ceva ca să meriți sau să fii vrednic de eliberare. Te rogi și apoi mulțumești, că ceea ce ai cerut ai și primit. Marcu 11:24 – a primi și a avea. Primirea este la timpul prezent, iar verbul „a avea” este la viitor. „A avea” este un timp determinat de suveranitatea lui Dumnezeu. Dacă nu primim în momentul când ne rugăm, nu avem nici o asigurare că vom avea vreodată. Iată o rugăciune potrivită: „**Tată ceresc, cred că Domnul Isus a purtat pe cruce fiecare blestem care ar fi putut vreodată să vină asupra mea. Te rog acum să mă eliberezi de orice blestem din viața mea – în Numele Domnului Isus. Îți mulțumesc pentru aceasta!**” Acum reafirmă fiecare dintre cele cinci mărturisiri anterioare **pe care le-ai făcut deja.** Citește-le cu voce tare, fără grabă și cu atenție. **Continuă apoi cu rugăciunea de eliberare:**

„Doamne Dumnezeule, cred că Isus Cristos este Fiul Tău și singura Cale spre Tine; cred că El a murit pe cruce pentru păcatele mele și cred că L-ai înviat dintre cei morți a treia zi. Îți mărturisesc toate păcatele mele, mă supun Ție și Îl proclam pe Isus Domn al meu. Îți cer iertare în mod special pentru orice păcat care m-a expus unui blestem. Eliberează-mă de consecințele păcatelor strămoșilor mei. Printr-o decizie a voinței mele eu îi iert pe toți cei care mi-au greșit – așa cum îmi doresc să mă ierți și Tu pe mine. Îi iert în special pe... Renunț la orice practică demonică sau ocultă și la toate contactele cu orice obiect ocult sau satanic – iar dacă încă mai dețin vreun obiect de contact, mă angajez să-l distrug. Mă dezic de orice legăminte anterioare care m-ar putea leaga de împărăția întunericului și anulez astfel orice fel de pretenții pe care Satan le-ar putea emite împotriva mea. Tată ceresc, cred că Domnul Isus a purtat pe cruce fiecare blestem care ar fi putut vreodată să vină asupra mea. Te rog acum să mă eliberezi de orice blestem din viața mea – în Numele Domnului Isus! Prin credință primesc acum eliberarea mea și Îți mulțumesc pentru aceasta. Amin.”

Poți spune „Îți mulțumesc, Doamne,” de mai multe ori. Cheia eliberării nu este un anumit răspuns, ea poate fi exprimată în moduri diferite. Fii tu însuși – cel real – cu Dumnezeu.

7) Acum crede că ai primit și **pășește mai departe în binecuvântare.** Nu încerca acum să analizezi forma de binecuvântare pe care ți-o va împărtăși Dumnezeu. Lasă aceasta în mâna Lui. Lasă-L să o facă așa cum vrea și când vrea El. Partea ta este pur și simplu să te deschizi, fără rezerve la tot ce vrea Dumnezeu să facă în tine prin binecuvântarea Lui. Nu uita Efeseni 3:20 – El este capabil și dispus să facă nespus mai mult decât cerem și gândim noi. Deci, nu-L limita pe Dumnezeu la a face numai ceea ce gândești tu. Iată o formă verbală simplă pe care o poți utiliza: „**Doamne, eu mă deschid acum pentru a primi binecuvântarea Ta, în orice fel în care dorești Tu să mi-o împărtășești.**” Vei fi încântat să vezi cum îți răspunde Dumnezeu.

Dacă faci aceste lucruri ai trecut granița invizibilă în Împărăția lui Dumnezeu. În spatele tău se află acum un teritoriu umbrat de blesteme de tot felul, având diferite cauze. Înainte se află un teritoriu al binecuvântării. Înainte de a merge înainte nu uita lista din Deuteronom 28:2-13: **înălțare, sănătate, fertilitate, belșug, biruință și favoare** de la Dumnezeu. Acestea sunt clauze ale moștenirii tale în Cristos, care te așteaptă să le exploatezi și să le revendici. Cere-I lui Dumnezeu să facă moștenirea ta nouă, reală. Repetă aceste șase cuvinte cheie din Deuteronom 28:2-13 frecvent, chiar de mai multe ori pe zi, până când te convingi cu adevărat că sunt ale tale! Repetând aceste cuvinte care descriu binecuvântările lui Dumnezeu pregătite pentru tine, vei vedea primele raze ale soarelui strălucind în valea ta întunecată de până acum. Unii experimentează o eliberare instantanee, par să intre imediat în binecuvântare, pentru alții este o luptă mai lungă și mai grea – nu pentru că ar fi mai puțin sinceri, ci pentru că au fost mai implicați în ocultism. Satan îi privește ca pe o pradă legitimă și este hotărât să nu le dea drumul. Aceștia ar trebui să fie chiar mai hotărâți să-și afirme pretenția lor la libertatea care a fost răscumpărată pentru ei prin jertfa lui Isus. Cu cât sunt mai mari binecuvântările pentru credincios, cu atât mai hotărât este Satan să-l împiedice să le obțină. Luptele pot deveni astfel o sursă de încurajare.

Așadar, nu te lăsa descurajat, biruința lui Cristos este a ta!

LECTIA 18

În Galateni 3:13-14, Pavel scoate în evidență trei puncte importante în ceea ce privește binecuvântarea:

1) Este numită binecuvântarea lui Avraam. Geneza 24:1 – conținutul binecuvântării lui Avraam este definit: „**în orice lucru**”. Aceasta înseamnă că binecuvântarea acoperă **fiecare domeniu al vieții** oricărui om care îndeplinește condițiile cerute de Dumnezeu. 2) Se bazează exclusiv pe **relația personală cu Dumnezeu prin Isus Cristos**. Când relația este ruptă prin necredință sau neascultare, binecuvântarea este oprită, însă poate fi restaurată prin pocăință sinceră. 3) Binecuvântarea este numită „**promisiunea Duhului Sfânt**” (Gal. 3:14). În pasajul din Ioan 16:13-15, vedem că atât Tatăl, cât și Fiul și Duhul Sfânt Se implică în **a ne împărtăși tot** ce a obținut Domnul Isus la cruce prin jertfa Sa și aceasta este cu mult mai mult decât ne putem imagina. Trebuie însă **să depindem de Duhul Sfânt**, ca El să ne călăuzească în această moștenire deplină și să arate cum să abordăm ceea ce a câștigat Domnul Isus pentru noi.

Romani 8:14. A fi călăuzit de Duhul Sfânt nu este o experiență singulară, ci **un stil de viață** (clipă de clipă), aceasta fiind singura cale spre maturitate spirituală. Duhul Sfânt este o Persoană și vrea **să cultivăm o relație intimă, personală, neîntreruptă** cu El. **Caracteristicile Duhului Sfânt**: El nu este agresiv, nu ne împinge de la spate, nici nu strigă la noi. El **vorbește** de obicei **în tonuri blânde**, suave. Pentru a fi călăuziți de Duhul trebuie **să fim atenți la vocea Lui**, sensibili la impulsurile Sale. El Se ocupă de fiecare dintre noi. Fiecare are o personalitate distinctă cu nevoi și aspirații unice și de asemenea cu slăbiciuni unice. **Dumnezeu nu va face niciodată** dintr-un creștin **o copie la indigo a altei persoane**. Numai Duhul Sfânt cunoaște pericolele speciale care ne amenință sau binecuvântările speciale care ne pot împlini nevoile speciale. El ne călăuzește credincios prin pericole și ne deschide pentru binecuvântare. Dacă începem să ne luăm după alți creștini copiindu-i, vom pierde cele mai alese binecuvântări pe care Dumnezeu ni le-a pregătit. Înaltă o **rugăciune scurtă**: „**Duhule Sfânt, îmi deschid inima și mintea pentru Tine. Descoperă-mi binecuvântările pe care le-a câștigat Isus pentru mine și felul în care le pot primi.**”

Evrei 10:14 – lucrarea lui Isus este completă, absolută și pentru veșnicie. Nu mai trebuie nimic adăugat și nici scos. Dar pentru a beneficia de binecuvântările lui Dumnezeu trebuie să ne aliniem viața în mod progresiv la cerințele lui Dumnezeu de sfințire. În măsura sfințirii vieții, suntem capabili să pătrundem și mai mult în binecuvântările Lui. „Dar eu am crezut că am primit totul când am fost născut din nou!” spun cei mai mulți. Adevărul este: da și nu. Sunt două fațete ale aceleiași probleme: dreptul **legal și experiența**. Legal, ai primit „totul” când ai fost născut din nou. Romani 8:17 (citiți, discutați). Din punctul de vedere al experienței personale, tu ești la începutul unui **proces de desăvârșire** care continuă timp de o viață. Viața creștină este o trecere de la legal la faptic. Treptat, prin credință, noi primim în fapt tot ceea ce deja este al nostru, prin drept legal, prin credință în Isus Cristos. Aceasta este ceea ce spune Pavel în Efeseni 10:14 (discutați).

Ioan 1:12-13. Cuvântul „drept” în acest text este traducerea românește a termenului grecesc „exousia” din original, care mai înseamnă și „autoritate.” Autoritatea este eficientă numai dacă este exercitată. Potențialul nașterii din nou este nelimitat, dar rezultatele depind de exercitarea „dreptului”, a „autorității”.

Se poate stabili o paralelă apropiată între experiența credincioșilor care intră în binecuvântările lui Dumnezeu din Noul Testament și israeliții care au intrat în Canaan în Vechiul Testament:

Vechiul Testament	Noul Testament
1. Conducătorul este Iosua. El trebuia să-i conducă pe israeliți în țara promisă.	1. Conducătorul este Isus. El îi conduce pe credincioși în făgăduințele lui Dumnezeu.
2. Iosua 1:2-3 – Dumnezeu i-a dat instrucțiuni asupra felului în care trebuie să intre în posesia țării. „Țara pe care v-o dau” – prezentul continuu. „Vi l-am dat” (pământul). Începând cu versetul 3 din Iosua capitolul 1, se stabilește dreptul de proprietate legală asupra Canaanului, țara aparținând de drept lui Israel.	2. Dumnezeu ne-a dat și nouă făgăduințe „nespus de mari și scumpe” (2 Petru 1:4), potrivit cărora în El avem „tot ce privește viața și evlavia” (2 Petru 1:3) și „toate sunt ale noastre” (1 Corinteni 3:22). Toate promisiunile sunt în El „da și amin” (2 Corinteni 1:20). Aceasta este împuternicirea noastră de drept.
3. Iosua este provocat împreună cu poporul să se deplaseze de la legal la faptic. Trebuia ca ei să pășească în moștenire pas cu pas. Locul pe care puneau piciorul era al lor.	3. Dumnezeu vrea ca și noi să trecem de la starea de drept la cea de fapt, aliniindu-ne pas cu pas la Cuvântul Lui și fructificând fiecare moment orchestrat de El.
4. Au traversat Iordanul printr-un miracol ca răspuns la ascultare. Au cucerit Ierihonul, din nou printr-un miracol. Apoi au înaintat prin bătălii, nu prin miracole.	4. Pentru a intra în făgăduințe avem și noi opoziție de înfruntat – forțele satanice, care însă au fost învinse de Domnul (Coloseni 2:15). Noi mai avem de dus doar lupta credinței (1 Timotei 6:12) prin care revendicăm biruința deja câștigată.
5. Dar chiar și după război, datoria lor de a cuceri țara și de a intra în posesia moștenirii promise nu fusese complet îndeplinită. Iosua 13:1.	5. Intră în promisiunile lui Cristos numai cel descris în Apocalipsa 2 și 3 – cel ce va birui. Dreptul la moștenire este rezumat în Apocalipsa 21:7.

LECTIA 19

Exemplul lui Avraam – tatăl tuturor credincioșilor. Prin Avraam Dumnezeu a stabilit măsura binecuvântărilor pe care le-a pregătit pentru fiecare dintre noi. Geneza 24:1 „**în orice lucru**” („**în toate lucrurile**”). Dumnezeu a marcat modelul care duce la această binecuvântare:

- a) ascultare promptă;
- b) încredere deplină în Cuvântul lui Dumnezeu;
- c) răbdare de neclintit.

Ascultarea lui promptă – Evrei 11:8. A ascultat și a plecat fără a cere explicații: de ce, unde, cum este acea țară. Aceași ascultare l-a caracterizat viața toată: Geneza 17:9-14; 22:1-4. Niciodată el nu i-a pus întrebări lui Dumnezeu în ce i-a cerut să facă. Romani 4:16-21 – a acceptat Cuvântul lui Dumnezeu fără ezitări, deși trupul său și circumstanțele spuneau altceva. El a așteptat 25 de ani împlinirea făgăduinței lui Dumnezeu. În acest timp: **s-a ținut de promisiunea** lui Dumnezeu, **a înfruntat ispite nesfârșite** la capitolul descurajare. Totuși **nu a abandonat niciodată credința**. În final răsplata credincioșiei lui a fost mare.

Evrei 6:18 (citiți). Romani 4:11-12. Copii ai lui Avraam sunt cei care „calcă pe urmele credinței pe care o avea tatăl nostru Avraam”. Aceasta este **condiția biblică pentru intrarea în „binecuvântarea lui Avraam”** promisă în Galateni 3:14. Ca și Avraam trebuie să acceptăm Cuvântul ca singurul element sigur, neschimbător din experiența noastră. Părerile oamenilor, glasul simțurilor, circumstanțele sunt fluctuante (Isaia 40:6). **Acceptarea Cuvântului** poate fi: pur **intelectuală (teoretică)**, sau se poate concretiza într-o **ascultare promptă, fără întrebări** și într-o **perseverență nezdrușcinată**. Dumnezeu Își va împlini totdeauna promisiunile. Cuvântul Său este Adevărul și noi vom cunoaște binecuvântările lui Dumnezeu ca Avraam în „toate lucrurile”. Satan se va opune continuu cu **presiuni mentale și emoționale**: îndoieli, frică, sentimente de vinovăție, confuzie etc. S-ar putea **să asalteze trupurile noastre cu diferite forme de infirmitate fizică**. Împotriva acestora, Dumnezeu ne-a dat arma supremă și eficientă a Cuvântului Său.

Efesenii 6:17. „Sabia Duhului” cere colaborarea omenescului cu divinul. Sabia este responsabilitatea noastră. Dacă o luăm, Duhul Sfânt o va mânui. Dacă nu, Duhul, nu are ce mânui. Sabia este „rhema” un cuvânt rostit, care devine eficient când este rostit prin **buze credincioase**. „Rhema”, „Sabia Duhului” este Biblia pe care o luăm pe buzele noastre și o rostim cu **credință curajoasă**.

Modelul nostru – Matei 4:1-11. Primele două ispite încep cu „dacă”. Matei 3:17 și Matei 4:3 (discutați). A treia ispită începe tot cu „dacă” cu scopul unic de a strecura îndoiala și de a provoca neascultarea directă. Matei 4:9 – L-a provocat să calce prima poruncă – cel mai mare păcat. Diavolul încearcă să ne facă să ne îndoim că păcatele ne sunt iertate (Evrei 10:17), că Dumnezeu ne iubește cu adevărat, că am fost acceptați în familia Lui, ca și copiii, că am fost eliberați de blestem și am intrat în binecuvântare. Domnul a folosit „rhema”, nu S-a bazat pe înțelepciunea Lui sau pe propriile argumente. **Folosirea Cuvântului scris și declararea lui ne scoate din teritoriul umbrat al blestemului** și ne duce în lumina binecuvântării.

Prima cerință a lui Dumnezeu este **credința nezgduiută, hotărâtă, bazată pe schimbul de la cruce**. Această credință recunoaște promisiunile lui Dumnezeu ca fiind eficiente. Nu așteptăm confirmarea simțurilor. Prin ascultare promptă, fără întrebări și perseverență răbdătoare ne mișcăm de la drepturile legale în Cristos la experimentarea lor deplină, în fapt, zilnic. Iosua 1:6,9,18 – nu va fi ușor, dar Dumnezeu va fi cu noi și va împlini promisiunile date. **Opoziția întâmpinată ne testează ascultarea și dedicarea noastră**. Matei 11:12, Luca 16:16 - cine dă năvală, experimentează. Faptele Ap.14: 22 – o avertizare.

Iosua a primit **trei sfaturi** când a fost numit conducător. Iosua 1:6,9,18: **întărește-te și fii curajos, fii puternic și curajos, fii tare și curajos!** El a înțeles că nu va fi ușor să intre în țara promisă. Același lucru ni se aplică și nouă în cea ce privește intrarea în binecuvântările Noului Testament. Dar Dumnezeu ne asigură că este cu noi și că noi trebuie doar să pășim prin credință în victoria deja câștigată (Coloseni 2:15).

Matei 11:12, Luca 16:16 – promisiunea Împărăției nu este pentru cei ce își permit indulgență față de păcat sau vorbesc religios. El ne cere **să fim plini de putere, de atitudini ferme de a merge înainte indiferent de dificultăți și descurajare**. În orice confruntare cu un necaz sau cu o suferință, 1) trebuie să-I mulțumim lui Dumnezeu pentru scopul Său desăvârșit (Efesenii 5:20; Romani 8:28), 2) trebuie să-L laudăm pe El pentru izbăvirea pe care a pregătit-o deja (Romani 5:3; 1 Corinteni 10:13) și 3) trebuie să-L chemăm în ajutor (Ps. 50:15). Dacă asupra vieții sau casei tale planează vreun blestem, trebuie mai întâi **să-l identifiți** apoi să-i **descoperi rădăcina** pentru a căuta eliberarea pe care Isus a realizat-o prin schimbul de la cruce. Cel care se pocăiește cu adevărat, din toată inima, renunțând la practicile păcătoase, primește promisiunea din Isaia 49:24-25. Cu cât vom fi mai plini de Cuvântul lui Dumnezeu și de credință, cu atât vom vedea binecuvântarea lui Avraam „**în toate lucrurile**”.

LECTIA 20

În rugăciunea de eliberare făcută deja, găsim adevărul din Evrei 3:1 – Isus este „Marele Preot al mărturisirii noastre”, care trebuie să fie un fundament al relației noastre cu Dumnezeu. Oricare ar fi situația cu care ne putem confrunta, avem trei posibilități de a reacționa: **1)** să facem o **mărturisire biblică pozitivă**; **2)** să nu facem **nici o mărturisire sau** **3)** să facem una nebiblică, **negativistă**. Dacă facem o mărturisire biblică, pozitivă, declanșăm astfel intervenția Marelui Preot al mărturisirii noastre pentru a fi izbăviți. Dacă facem o mărturisire negativă, ne expunem acțiunilor forțelor demonice.

Diferențe între mărturisirea biblică a credinței adevărate și mărturisirea credinței artificiale fabricată de puterea minții omenești. Mărturisirea biblică a credinței adevărate: **a)** se limitează la afirmațiile și promisiunile Bibliei — noi declarăm cu gura noastră ce Dumnezeu a spus deja în Cuvântul Său. Dincolo de acest Cuvânt nu se poate merge; **b)** este limitată de condițiile atașate promisiunii respective. Marea majoritate a promisiunilor biblice sunt condiționate. Dacă nu împlinim condițiile, nu avem nici un drept să ne așteptăm ca Dumnezeu să facă acel lucru. **Nu există nici un înlocuitor pentru ascultare**; **c)** mărturisirea nu poate fi redusă la un „sistem” convenabil care operează prin voia omului. Romani 10:10 – mărturisirea este eficientă când provine din credința inimii, nu a minții. **Credința din minte este produsă de procesele mentale**, în vreme ce **credința din inimă este generată de Duhul Sfânt și produce cuvinte încărcate de putere pentru a împlini ceea ce mărturisește**. Când Duhul Sfânt ne împărtășește credință în inimă, El își păzește suveranitatea cu gelozie. El nu stă la dispoziția vrăjitoriei. Nimeni nu Îl poate manipula, sau forța să facă ceva împotriva naturii sau voinței Sale. Credința din inimă „nu vine de la noi,” ci este **darul lui Dumnezeu** (Efeseni 2:8-9). **„Credința mentală” tinde să fie lăudăroasă**, atrage atenția asupra ei, pe când cea **din inimă este smerită** pentru că depinde total de Dumnezeu. Mărturisirea înțeleasă și practică corect poate fi un factor decisiv în viața creștină, conducându-ne la toate binecuvântările promise de Dumnezeu. Mărturisirea greșită duce la naufragiu. Suntem responsabili de cuvintele spuse: Matei 12:37. Credința din inimă este eficientă numai când este mărturisită cu gura. Dar și exprimarea necredinței eliberează putere, însă negativă, blocând binecuvântările lui Dumnezeu.

Două avertizări: Evrei 10:21,23 – „să ținem cu tărie...”, „să ținem fără șovăire.” Mărturisirea noastră biblică ne unește cu Isus – Marele Preot și eliberează slujirea Lui preotească pentru noi. **„Ținem strâns”** include **reafirmarea** cu consecvență a mărturisirii corecte făcute la început; expresia **„fără șovăire”** ne îndeamnă să ne menținem **mărturisirea inițială corectă** și nu cumva **să ne-o schimbăm** într-una negativă. Avertizarea aceasta indică **presiunile direcționate împotriva noastră**, care au un singur scop: să ne retragem sau să ne dezicem de mărturisirea noastră corectă, inițială. A rosti în orice încercare numai ce spune Biblia și a continua **să spui acest lucru chiar și atunci când se pare că nimic nu se schimbă**, nu este chiar așa de ușor (cum s-a întâmplat, de exemplu, în cazul lui Avraam). Dar acesta este cel mai revoluționar lucru pentru caracterul și dedicarea unui creștin. Aceasta este biruința. Însă în încercări de acest fel intervin și **altfel de presiuni**: acuzațiile interioare îndreptate împotriva minții, de către puterile demonice invizibile. **Soluția** este aceeași: **să menții până la sfârșit, fără șovăire, mărturisirea adevărului biblic**, până când aceste forțe invizibile sunt reduse la tăcere și înlăturate. Aceasta este siguranța binecuvântării promise celui ce va birui.

Există un concept biblic care ne duce mai departe și mai sus decât simpla mărturisire și acesta este reprezentat de **proclamație**. Derivat din latinescul „a striga”, **proclamația sugerează o afirmare puternică, plină de încredere și de credință, care nu poate fi redusă la tăcere de nici o opoziție sau descurajare**. Aceasta implică o **poziție de atac**. Citiți Psalmul 118:11-17. Tranziția de la apărare la atac este consemnată în versetele 15 și 17. Proclamăm plini de încredere în ceea ce a făcut Domnul Isus la cruce pentru noi. Aceasta ne va **conduce în mod natural la: mulțumire și laudă**. Oriunde este credință adevărată, din inimă, proclamația va duce întotdeauna la laudă și mulțumire. Îi mulțumim pentru ce a făcut sau face, Îl laudăm pentru ceea ce este. Mulțumirea și lauda ne duc direct în prezența lui Dumnezeu. Psalmul 100:4. Mulțumirea și lauda sunt căi imediate prin care credința noastră Îi răspunde lui Dumnezeu. Când Dumnezeu ne dă o promisiune de binecuvântare sau ne descoperă o resursă, trebuie să acceptăm Cuvântul Lui ca fiind Adevărul absolut pentru noi, din momentul în care a fost rostit. Începem să-I mulțumim și să-L laudăm imediat. 2 Cronici 20 – Iosafat – discutați. Din acest capitol reies două principii: **1)** Dumnezeu așteaptă de la noi laudă pentru promisiunile date, înainte să vedem împlinirea lor. **2)** Lauda oferită prin credință eliberează puterea supranaturală a lui Dumnezeu în favoarea noastră. Exemplul lui Pavel și al lui Sila în temniță, în butuci. Ei știau că nimic nu le putea fura biruința pe care Domnul Isus a câștigat-o la cruce pentru ei. Ei Îl laudau pe Dumnezeu (Fapte 16:26). Psalmul 50:23 (discutați). Psalmul 26:5. Cântarea Cântărilor 6:10. Mireasa lui Cristos este descrisă ca fiind „cumplită ca niște oști sub steagurile lor”. **Trei steaguri** din cele mai eficiente sunt: **proclamația, mulțumirea și lauda**. Prin ridicarea acestor trei steaguri în credință pură, înainte să fi văzut vreo schimbare de situație, **atingem două scopuri**: ne adjudecăm binecuvântările promise și alungăm forțele satanice care ni se opun. Această atitudine este într-adevăr cumplită pentru iad.

LECTIA 21

În Iosua 1:8, Biblia spune: „Cartea aceasta a Legii să nu se depărteze de gura ta; cugetă asupra ei zi și noapte, căutând să faci tot ce este scris în ea; căci atunci vei izbândi în toate lucrările tale și atunci vei lucra cu înțelepciune.” Cuvântul „cugetă” din versetul anterior este traducerea termenului ebraic „hagah,” care înseamnă „a-ți imagina; a șopti.” Dar mai înseamnă și „a răcni.” Aceste semnificații ne spun imediat că există trei niveluri de meditare, fiecare dintre ele fiind vital.

Primul nivel de meditare este vizualizarea Cuvântului lui Dumnezeu în timp ce îl studiezi. Aceasta înseamnă să reflectezi sau să te gândești în tăcere la Cuvântul lui Dumnezeu utilizând și imagini. Pe măsură ce îți întipărești în minte acele imagini, Cuvântul va prinde rădăcini în duhul tău.

Al doilea nivel de meditare este a șopti cuvântul lui Dumnezeu. Aceasta înseamnă să rostești Cuvântul lui Dumnezeu pentru tine, cu voce scăzută, repetându-l din nou și din nou.

Pe măsură ce faci acest lucru, Cuvântul Domnului devine personal pentru tine. Va depăși nivelul paginilor scrise, va trece dincolo de rațiunea intelectului tău și va ajunge în duhul tău. Va reprezenta Cuvântul lui Dumnezeu pentru tine, nu doar niște cuvinte scrise prin Biblie.

Al treilea nivel de meditare este a striga Cuvântul lui Dumnezeu! La acest nivel proclamă Cuvântul Domnului cu glas tare. În cartea profetului Isaia 31:4, Biblia spune: „Căci așa mi-a vorbit Domnul: «Cum mugește leul și puiul de leu asupra prăzii, în ciuda tuturor păstorilor strânși împotriva lui, și nu se înspăimântă de glasul lor, nici nu se sperie de numărul lor, așa Se va coborî și Domnul oștirilor să lupte pe muntele Sionului și pe dealul lui.»” În acest verset, Biblia folosește cuvântul „mugește” pentru a traduce același termen ebraic „hagah.” Cu alte cuvinte, pe lângă șoptirea Cuvântului lui Dumnezeu fără a depăși nivelul sonor al propriei răsufări, un alt grad de meditare este să ajungi să strigi acest Cuvânt. Scopul acestui tip de meditație este de a surmonta orice alt gând din conștiința ta, inclusiv gândurile pe care diavolul vrea să ți le inducă și de a facilita consolidarea Cuvântului lui Dumnezeu în duhul tău. Astfel, când începi să proclamă Cuvântul Domnului cu glas tare, s-ar putea ca cei din jur să te creadă deplasat, dar nu te opri. Biblia spune „căci atunci vei izbândi în toate lucrările tale și atunci vei lucra cu înțelepciune.”

Meditația conduce Cuvântul lui Dumnezeu în duhul tău. Îl transferă din minte în duh. Cât timp Cuvântul rămâne în mintea ta, încă mai poți argumenta pro și contra; dar atunci când pătrunde în duhul tău, Cuvântul devine personal și real pentru tine. Acel Cuvânt poate să nu aibă nici o explicație științifică, însă pur și simplu tu știi că reprezintă realitatea și nimic nu ți-l poate confisca.

De asemenea, este important să înțelegi că meditația este cea care îți aduce rhema. Rhema este Cuvântul rostit al lui Dumnezeu. Este Cuvântul lui Dumnezeu pentru situația ta de acum, iar tu îl primești meditănd la Cuvântul scris al lui Dumnezeu, care se numește Logos. Logos-ul are abilitatea de a produce rezultate în tine și de a-ți asigura o moștenire, dar nu te va face să te bucuri de moștenirea ta. Cuvântul care transformă lucrurile este Rhema. Cu rhema, nu există afecțiune în corpul tău pe care să n-o poți schimba.

Un alt puternic rezultat al meditației este că te va transforma efectiv în Cuvântul Domnului! Acesta este scopul pentru care Dumnezeu ne-a dat Cuvântul Său, ca să ne contopim cu acest Cuvânt. Pe măsură ce practici cu consecvență meditația la Cuvântul lui Dumnezeu, descoperi că începi să gândești, să vorbești și să acționezi la fel ca Dumnezeu. Întreaga ta viață devine o reflexie a Cuvântului.

Când se întâmplă acest lucru, este imposibil ca boala să mai poată rămâne în corpul tău, deoarece Cuvântul ți-a penetrat deja întregul sistem imunitar și a preluat controlul ființei tale.

Proclamația pentru biruință: Cuvântul lui Dumnezeu este ca o „bancă centrală” de versete, pe care ar trebui să le folosim în timpul rugăciunilor, sau când suntem implicați în conflict spiritual. **Cu aceste versete ne adresăm mai întâi lui Dumnezeu,** (Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt), **apoi** tuturor ființelor cerești care I se închină și Îl slujesc pe Dumnezeu și care au fost numite „**duhuri slujitoare pentru cei care vor moșteni mântuirea!**” (Evrei 1:14). De asemenea suntem susținuți de numărul mare de martori (Evrei 12:1). Aceasta este explicația logică a textului din Evrei 12:22-24. **În audiența noastră intră însă și Satan** și toți demonii de sub controlul lui, al căror scop este răspândirea răului asupra omenirii, dar mai ales asupra celor mântuiți, care Îl slujesc pe Dumnezeu.

În acest sens **proclamația are 2 efecte:** **1) invocă ajutorul lui Dumnezeu și al îngerilor săi;** **2) ne protejează de planurile diavolului** și de forțele sale. Această formă de proclamație **ne zidește continuu.** (Romani 10:17). Ne este de mare ajutor să îi auzim pe alții rostind Cuvântul lui Dumnezeu, dar și mai eficient este să ne auzim pe noi înșine rostindu-l, pentru că **vorbim și auzim în același timp, ambele tășuri ale săbiei Cuvântului lui Dumnezeu acționând astfel simultan** (Evrei 4:12).

Puterea unui creștin care proclamă este uimitoare, dar **puterea a doi sau mai mulți** care se unesc în proclamare, **crește în progresie geometrică** (Matei 18:19).

RUGĂCIUNI ȘI PROCLAMAȚII

Și tu ai un toiag în mână: Biblia. Dacă poți să-i înțelegi potențialul nelimitat, poți să-ți folosești Biblia așa cum și-a folosit Moise toiagul: **pentru a răspândi autoritatea lui Dumnezeu în orice situație în care Satan s-a împotrivit poporului și scopurilor lui Dumnezeu.**

Strategia pe care ne-a spus-o *Duhul Sfânt* este următoarea: **Proclamă! Mulțumește! Laudă!**

I. Conflict spiritual:

1 Petru 5:6-11 Ne smerim deci, sub mâna cea tare a lui Dumnezeu, pentru ca, la timpul potrivit, El să ne înalțe. Aruncăm asupra Lui toate îngrijorările noastre, căci El însuși îngrijește de noi. Suntem treji și veghem pentru că potrivnicul nostru, diavolul, dă târcoale ca un leu care răcnește și caută pe cine să înghită. Ne împotrivim lui tari în credință, știind că și frații noștri, în lume, trec prin aceleași suferințe ca noi. Și Dumnezeul oricărui har, care ne-a chemat în Cristos Isus la slava Sa veșnică, după ce vom suferi puțin timp, El însuși ne va desăvârși, ne va întări, ne va da putere și ne va face neclintiți. A Lui să fie slava și puterea în vecii vecilor! Amin.

2 Corinteni 10:3-5 Măcar că trăim în trup, totuși nu ne luptăm potrivit firii păcătoase. Căci armele cu care ne luptăm noi nu sunt ale firii păcătoase, ci sunt puternice, datorită lui Dumnezeu, ca să dărâmăm întăriturile. Noi răsturnăm raționamentele și orice înălțime care se ridică împotriva cunoașterii lui Dumnezeu; și orice gând îl facem rob ascultării de Cristos.

Apocalipsa 12:11 Noi îl biruim pe satan prin sângele Mielului și prin cuvântul mărturisirii noastre, și nu ne iubim viața chiar până la moarte.

II. Sănătate și putere

Isaia 40:28-31 Nu știi? N-ai auzit? Dumnezeul Cel veșnic, Domnul, Creatorul marginilor pământului, El nu obosește, nici nu poate fi golit de putere; priceperea Lui nu poate fi pătrunsă. El îi dă tărie celui obosit și mărește puterea celui care nu mai este în stare de nimic. Flăcării obosesc și sunt storși de putere, chiar tinerii se clatină și cad; dar cei ce se încred în Domnul își înnoiesc puterea, ei zboară ca vulturii; aleargă, și nu obosesc; umbă, și nu sunt extenuați.

2 Corinteni 12:9-10 Puterea lui Dumnezeu este desăvârșită în slăbiciunea mea, pentru că și atunci când sunt slab, El mă face tare.

Psalmul 92:12-15 Cel drept înverzește ca palmierul și crește ca cedrul din Liban. Cei sădiți în Casa Domnului, vor înflori în curțile Dumnezeului nostru. Ei aduc roade și la bătrânețe, sunt plini de suc și verzi. Proclamăm: „Domnul este drept, El, Stâncă mea, în care nu este nedreptate!”

Psalmul 71:14-18 Și eu voi nădăjdui pururi și Te voi lăuda tot mai mult. Gura mea va vesti zi de zi dreptatea și mântuirea Ta; căci nu știu numărul lor. Voi merge în puterea Ta, Stăpâne, Doamne; voi aminti dreptatea Ta și numai pe a Ta. Dumnezeule, Tu m-ai învățat din tinerețea mea și până acum eu am vestit lucrările Tale minunate. Nu mă părăsi, Dumnezeule, acum când sunt bătrân și cu capul cărunt, ca să vestesc tăria Ta generației de acum, și puterea Ta oricui va veni.

Proverbe 3:21-26 Fiul meu, să nu se depărteze învățăturile acestea de ochii tăi: păstrează sfatul sănătos și chibzuința! Căci ele vor fi viață sufletului tău și podoaba gâtului tău. Atunci vei merge în siguranță pe drumul tău, și piciorul nu ți se va împiedica. Când te vei culca vei fi fără teamă, și când vei dormi, somnul îți va fi dulce. Nu te teme nici de spaima neașteptată, nici de ruina din partea celor răi; căci Domnul va fi încrederea ta, și El îți va păzi piciorul să nu fie prins.

Filipeni 4:13 Eu pot totul prin Cel care mă întărește din interior.

III. Neprihănire și sfințenie

Evrei 12:1-2, 22-24 De aceea și noi, fiindcă suntem înconjuțați cu un nor așa de mare de martori, să dăm la o parte orice ne îngreunează și păcatul care ne înfășoară așa de ușor și să alergăm cu stăruință în lupta care ne stă înaintea, privind ținta la Căpetenia și Desăvârșirea credinței noastre, care, pentru bucuria care Îi era pusă înaintea, a suferit crucea, a disprețuit rușinea, și stă la dreapta scaunului de domnie al lui Dumnezeu. Ci ne-am apropiat de muntele Sionului și de cetatea Dumnezeului Cel viu, Ierusalimul ceresc, de zecile de mii de îngeri, de adunarea în sărbătoare și de biserica celor întâi născuți, care sunt scriși în ceruri, de Dumnezeu, Judecătorul tuturor, de duhurile celor drepti, făcuți desăvârșiți, de Isus, Mijlocitorul legământului cel nou, și de sângele stropirii, care vorbește mai bine decât sângele lui Abel.

Filipeni 1: 9-11 Și mă rog ca dragostea noastră să crească tot mai mult în cunoaștere deplină și orice pricepere, ca să deosebim lucrurile cele mai alese, pentru ca să fim curați și fără vină până în ziua lui Cristos, fiind umpluți cu rodul dreptății, care este prin Isus Cristos, spre slava și lauda lui Dumnezeu.

Psalmul 19:12-14 Cine își cunoaște greșelile? Iartă-mi greșelile pe care nu le cunosc! Păzește-l, de asemenea, pe robul Tău de păcate de mândrie, ca să nu pună ele stăpânire pe mine! Atunci voi fi fără păcat, integru, nevinovat. Primește cu bunăvoință cuvintele gurii mele și cugetele inimii mele, Doamne, Stânca mea și Răscumpărătorul meu!

Aceasta este rugăciunea noastră:

Coloseni: 9b-14 Să ne umplem de cunoașterea deplină a voii Lui, în orice fel de înțelepciune și pricepere duhovnicească; ca să umblăm într-un chip vrednic de Domnul, ca să-I fim plăcuți în orice lucru, aducând rod în tot felul de fapte bune și crescând în cunoașterea lui Dumnezeu, întăriți, cu toată puterea, potrivit cu tăria slavei Lui, pentru orice răbdare și îndelungă răbdare, cu bucurie, mulțumind Tatălui, care ne-a învrednicit să avem parte de moștenirea sfinților în lumină. El ne-a eliberat de sub puterea întunericului și ne-a strămutat în Împărăția Fiului dragostei Lui, în care avem răscumpărarea, iertarea păcatelor.

Proverbe 2:1-5 Fiul meu, dacă vei primi cuvintele mele și vei păstra cu tine învățăturile mele, dacă vei lua aminte la înțelepciune și dacă-ți vei pleca inima la pricepere; dacă vei cere înțelepciune și dacă te vei ruga pentru pricepere, dacă o vei căuta ca argintul și vei umbla după ea ca după o comoară ascunsă, atunci vei înțelege frica de Domnul și vei găsi cunoștința lui Dumnezeu.

Ioan 4: 23-24 Dar vine ceasul, și acum a și venit, când închinătorii adevărați Îl vor adora pe Tatăl în duh și în adevăr; căci și Tatăl caută astfel de adoratori. Dumnezeu este Duh; căci cine Îl adoră pe El, trebuie să-L adore în duh și în adevăr."

1 Tesaloniceni 5: 23-24 Dumnezeu păcii să ne sfințească El însuși pe deplin; și duhul nostru, sufletul nostru și trupul nostru să fie păzite întregi, fără vină, la venirea Domnului nostru Isus Cristos. Cel care ne-a chemat este credincios și va face lucrul acesta.

Psalmul 1:1-3 Ferice de omul care nu se duce la sfatul celor răi, nu se oprește pe calea celor păcătoși și nu se așează pe scaunul celor batjocoritori; ci își găsește plăcerea în Legea Domnului și zi și noapte cugetă la Legea Lui. El va fi ca un pom sădit lângă niște pâraie de apă, care își dă rodul la timpul său și a cărui frunză nu se veștejește; tot ce începe duce la bun sfârșit.

IV. Teste și încercări grele: 1 Corinteni 15: 57-58 Dar mulțumiri să-I fie aduse lui Dumnezeu, care ne dă biruința prin Domnul nostru Isus Cristos. De aceea, frații mei preaiubiți, suntem tari, neclintiți, sporim totdeauna în lucrul Domnului, știind că lucrarea noastră în Domnul nu este zadarnică.

Iacov 4:7 Ne supunem deci lui Dumnezeu. Ne împotrivism diavolului și el va fugi de la noi.

2 Timotei 2:11-12 Dacă am murit împreună cu El, vom și trăi împreună cu El; dacă răbdăm, vom și împărăși împreună cu El.

1 Petru 1:3-9 Binecuvântat să fie Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Isus Cristos, care, după îndurarea Sa cea mare, ne-a născut din nou, prin învierea lui Isus Cristos dintre cei morți, la o nădejde vie și la o moștenire nestrăcătorească și nepătată și care nu se poate vesteji, păstrată în ceruri pentru noi. Noi suntem păziți de puterea lui Dumnezeu, prin credință, pentru mântuirea gata să fie descoperită în timpul de la urmă, în care noi ne bucurăm mult, cu toate că acum, dacă trebuie, suntem întristați pentru puțin timp, prin felurite încercări, pentru ca încercarea credinței noastre, cu mult mai scumpă decât aurul care pierie, și care totuși este încercat prin foc, să fie găsită spre lauda, slava și cinste, la descoperirea lui Isus Cristos, pe care noi Îl iubim fără să-L fi văzut, credem în El fără să-L vedem și ne bucurăm cu o bucurie nespusă și plină de slavă, primind ca sfârșit al credinței noastre, mântuirea sufletelor noastre.

V. Stabilitate mentală și emoțională.

Matei 11:28-30 Ne-am trudit și am fost împovărați, dar venim la Tine, Doamne Isuse, ca să ne dai odihna. Luăm jugul Tău asupra noastră și învățăm de la Tine, căci Tu ești blând și smerit cu inima; și vom găsi odihnă pentru inimile noastre. Căci jugul Tău este bun și sarcina Ta este ușoară.

Evrei 4:9-11 Rămâne deci o odihnă ca de Sabat pentru poporul lui Dumnezeu. Fiindcă cine a intrat în odihna Lui, s-a odihnit și el de lucrările Lui, cum S-a odihnit Dumnezeu de ale Sale. Să ne grăbim deci să intrăm în odihna aceasta, pentru ca nimeni să nu cadă, urmând același exemplu de neascultare.

Isaia 26:3 Tu mă vei ține în pace deplină, căci mă sprijin pe Tine și mă încred în Tine.

Psalmul 119:165 Eu am multă pace pentru că iubesc Legea Ta și pentru mine nu este cădere.

Bazat pe 2 Corinteni 10:3-5 Armele cu care mă lupt eu sunt puternice în Dumnezeu. Cu ele dărâm întăririle pe care Satan le-a zidit în mintea mea. Orice gând îl fac rob ascultării de Cristos. Trei dintre cele mai puternice arme ale mele sunt proclamația, mulțumirea și lauda.

2 Timotei 1:7 Căci Dumnezeu nu mi-a dat un duh de frică, ci de putere, de dragoste și de chibzuință.

Romani 15:13 Și Dumnezeuul nădejzii să ne umple de toată bucuria și pacea pe care o dă credința, pentru ca, prin puterea Duhului Sfânt, să fim plini de nădejde.

Filipeni 4:6-8 Nu ne îngrijorăm de nimic, ci, în orice lucru, aducem cererile noastre la cunoștința lui Dumnezeu, prin rugăciuni și cereri, cu mulțumiri. Și pacea lui Dumnezeu, care întrece orice pricepere, ne va păzi inimile și gândurile în Cristos Isus.

Încolo, fraților, tot ce este adevărat, tot ce este vrednic de cinste, tot ce este drept, tot ce este curat, tot ce este vrednic de iubit, tot ce este vrednic de primit, orice virtute și orice laudă, la aceasta să ne gândim.

VI. Răscumpărare desăvârșită: Iuda 24-25 Iar Aceluia care poate să ne păzească de orice cădere și să ne așeze fără vină și plini de bucurie înaintea slavei Sale, singurului Dumnezeu, Mântuitorul nostru, prin Isus Cristos, Domnul nostru, să fie slava, măreția, puterea și stăpânirea, mai înainte de toți vecii și acum și în veci. Amin.

Psalmul 103:1-5 Binecuvântă-L, suflete al meu, pe Domnul și tot ce este în mine să binecuvânteze Numele Lui cel sfânt! Binecuvântă-L, suflete al meu, pe Domnul și nu uita niciuna dintre binefacerile Lui! El îmi iartă toate fărădelegile, El îmi vindecă toate bolile; El îmi răscumpără viața din groapă; El mă încununează cu bunătate și cu îndurări; El îmi satură de bunătați bătrânețea și mă face să întineresc iarăși ca vulturul.

Aceasta este rugăciunea noastră:

Efesenii 1:17-23 ... ca Dumnezeuul Domnului nostru Isus Cristos, Tatăl slavei, să ne dea un duh de înțelepciune și de descoperire în cunoașterea deplină a Lui, și să ne lumineze ochii inimii, ca să cunoaștem care este nădejdea chemării Lui, care sunt bogățiile slavei moștenirii Lui în sfinți și care este față de noi, credincioșii, nemărginita mărire a puterii Sale, potrivit lucrării puterii tăriei Lui, pe care a desfășurat-o în Cristos, prin faptul că L-a înviat dintre cei morți și L-a pus să șadă la dreapta Sa, în locurile cerești, mai presus de orice domnie, de orice stăpânire, de orice putere, de orice autoritate și de orice nume care se poate numi, nu numai în veacul acesta, ci și în cel viitor. El l-a pus totul sub picioare și L-a dat să fie Cap peste toate lucrurile Bisericii, care este trupul Lui, plinătatea Celui care umple totul în toți.

Filipeni 1:6 Suntem încredințați că Acela care a început în noi o bună lucrare, o va duce la capăt până în ziua lui Isus Cristos.

Romani 8:1-2 Acum, dar, nu este nicio osândire pentru cei ce sunt în Cristos Isus, care nu trăiesc după îndemnurile firii pământești, ci după îndemnurile Duhului. În adevăr, legea Duhului de viață în Cristos Isus m-a izbăvit de legea păcatului și a morții.

Evrei 10:14 Căci printr-o singura jertfă, El ne-a făcut desăvârșiți pentru totdeauna pe noi, cei sfințiți.

Bazat pe Galateni 3:13-14 și pe Geneza 24:1 Prin jertfa lui Isus de pe cruce, eu am ieșit de sub blestem și am intrat în binecuvântarea lui Avraam, pe care Dumnezeu l-a binecuvântat în toate lucrurile.

VII. Intervenția lui Dumnezeu în treburile omenești.

Daniel 2:20-22, 4:34-35 Binecuvântat să fie Numele lui Dumnezeu, în veci de veci! A Lui este înțelepciunea și puterea. El schimbă timpurile și împrejurările; El răstoarnă și pune împărați; El le dă înțelepciune înțelepților și cunoștință celor pricepuți. El descoperă ce este adânc și ascuns; El știe ce este în întuneric și cu El locuiește lumina. Stăpânirea Lui este o stăpânire veșnică și Împărăția Lui dănuie din generație în generație... El face ce vrea cu oastea cerurilor și cu locuitorii pământului, și nimeni nu se poate împotrivi mâniei Lui, nici nu poate să-i zică: „Ce faci?”

Efesenii 2:8-10 Căci prin har suntem mântuiți, prin credință. Și aceasta nu vine de la noi; ci este darul lui Dumnezeu: nu prin fapte, ca să nu se laude nimeni. Căci noi suntem lucrarea Lui și am fost creați în Cristos Isus pentru faptele bune pe care Dumnezeu le-a pregătit mai dinainte, ca să umblăm în ele.

Psalmul 17:7-9 Arată-Ți bunătatea Ta cea minunată, Tu, care prin dreapta Ta îi mântuiești de vrăjmașii lor pe cei care se încred în Tine. Păzește-mi lumina ochiului, ascunde-mă sub umbra aripilor Tale de cei răi, care mă persecută, de vrăjmașii mei de moarte, care mă împresoară.

2 Cronici 14:11 Doamne, nu este nimeni ca Tine, să îl ajute pe cel slab împotriva celui tare: vino în ajutorul nostru, Doamne, Dumnezeuul nostru! Căci pe Tine ne sprijinim și în Numele Tău am venit împotriva acestei mari oștiri. Doamne, Tu ești Dumnezeuul nostru; să nu iasă biruitor omul împotriva Ta!

2 Cronici 20:6 Doamne, Dumnezeul părinților noștri, nu ești Tu Dumnezeu în ceruri și nu stăpânești Tu peste toate împărățiile popoarelor? Oare n-ai Tu în mână tăria și puterea, așa că nimeni nu Ți se poate împotrivi?

Evrei 13:3 Ne aducem aminte de cei care sunt în lanțuri ca și cum am fi și noi legați împreună cu ei; de cei chinuiți, ca unii care și noi suntem în trup.

Apocalipsa 3:7-8 Și îngerului Bisericii din Filadelfia scrie-i: „Iată ce zice Cel Sfânt, Cel Adevărat, Cel care are cheia lui David, Cel care va deschide și nimeni nu va închide, Cel care va închide și nimeni nu va deschide: «Știu faptele tale: iată, ti-am pus înaintea o ușa deschisă pe care nimeni nu poate s-o închidă, pentru că ai puțină putere și ai păzit Cuvântul Meu și n-ai tăgăduit Numele Meu.»”

Psalmul 33:8-12 Tot pământul să se teamă de Domnul! Toți locuitorii lumii să tremure înaintea Lui! Căci El a zis și s-a făcut; a poruncit și a luat ființă. Domnul răstoarnă sfaturile neamurilor, zădărnicește planurile popoarelor. Dar sfaturile Domnului dăinuiesc pe vecie și gândurile inimii Lui, din generație în generație. Ferice de neamul al cărui Dumnezeu este Domnul, de poporul pe care Și l-a ales El de moștenire!

VIII. Călăuzire, protecție, ocrotire.

Psalm 27:1-6 Domnul este lumina și mântuirea mea: de cine să mă tem? Domnul este tăria vieții mele: de cine să-mi fie frică? Când făcătorii de rele, prigonitorii și vrăjmașii mei au venit peste mine ca să-mi mănânce carnea, ei s-au împiedicat și au căzut. Chiar dacă o oștire ar tăbări împotriva mea, inima mea tot nu s-ar teme. Chiar război dacă s-ar ridica împotriva mea, tot plin de încredere aș fi. Un lucru cer de la Domnul și-l doresc fierbinte: aș vrea să locuiesc toată viața mea în Casa Domnului, ca să privesc frumusețea Domnului și să mă minunez în templul Său. Căci El mă va ocroti în coliba Sa în ziua necazului, mă va ascunde sub acoperișul cortului Său și mă va înălța pe stâncă. Iată că mi se înalță capul peste vrăjmașii mei care mă înconjoară: voi aduce jertfe în cortul Său în strigăte de bucurie, voi cânta psalmi Domnului.

Exodul 23:20-27 Iată, Eu trimit un Înger înaintea ta, ca să te ocrotească pe drum și să te ducă la locul pe care l-am pregătit. Fii dar cu grijă în prezența Lui și ascultă glasul Lui; să nu l te împotrivesți, pentru că nu va ierta călcările de lege, căci Numele Meu este în El. Dar dacă vei asculta cu atenție glasul Lui și vei face tot ce-ți voi spune, atunci Eu voi fi vrăjmașul vrăjmașilor tăi și potrivnicul potrivnicilor tăi. Îngerul Meu va merge înaintea ta și te va duce la amorții, hetitiți, ferezitiți, canaanitiți, hevitiți si iebusitiți, și-i voi nimici. Să nu te închini înaintea dumnezeilor lor și să nu le slujești; să nu te iei după popoarele acestea, în purtarea lor, ci să le distrugi în întregime și să le dărâmi stâlpii idolilor. Voi să Îi slujiți Domnului, Dumnezeului vostru, și El vă va binecuvânta pâinea și apele; și voi îndepărta boala din mijlocul tău. Nu vor fi în țara ta nici femei care să-și piardă sarcina sau care să fie sterpe. Numărul zilelor tale îl voi face să fie deplin. Voi trimite groaza Mea înaintea ta, voi pune pe fugă toate popoarele la care vei ajunge și voi face ca toți vrăjmașii tăi să fugă dinaintea ta.

Proverbe 3:5-6 Ne încredem în Domnul din toată inima noastră și nu ne sprijinim pe înțelepciunea noastră. Îl recunoaștem în toate căile noastre, și El ne va netezi căările.

Psalmul 118:17 Nu voi muri, ci voi trăi și voi istorisi lucrările Domnului.

IX. Slujirea lui Dumnezeu.

2 Corinteni 2:14-17 Dar mulțumiri să-I fie aduse lui Dumnezeu, care ne conduce întotdeauna în carul de biruință în Cristos și care răspândește prin noi în orice loc mireasma cunoștinței Lui. Căci noi suntem o mireasmă a lui Cristos pentru Dumnezeu, printre cei care sunt mântuiți și printre cei care pier: pentru unii, o mireasmă de la moarte spre moarte; dar pentru ceilalți, o mireasmă de la viață spre viață. Și cine este de ajuns pentru aceste lucruri? Căci noi nu falsificăm Cuvântul lui Dumnezeu; ci din contră, în Cristos vorbim cu sinceritate înaintea lui Dumnezeu, ca cei trimiși de Dumnezeu.

Efesenii 3:20 Dumnezeu poate să facă nespuse mai mult decât cerem sau gândim noi, prin puterea care lucrează în noi.

2 Corinteni 9:8 Și Dumnezeu poate să ne umple cu orice har, pentru ca, având totdeauna în toate din destul, să fim plini de orice faptă bună.

Matei 18:20 Vă mai spun iarăși că, dacă doi dintre voi se învoiesc pe pământ cu privire la un lucru oarecare, le va fi dat de Tatăl Meu care este în ceruri.

Matei 9:37-38 Mare este secerișul, dar puțini sunt lucrătorii! Rugați-L deci, pe Domnul secerișului să scoată lucrători la secerișul Său.

Matei 24:14 Evanghelia aceasta a Împărăției va fi predicată în toata lumea ca o mărturie pentru toate popoarele. Și atunci va veni sfârșitul.

Isaia 55:10-11 Căci, după cum ploaia și zăpada se coboară din ceruri și nu se mai întorc, ci udă pământul și-l fac să rodească și să înmugurească, pentru ca să dea sămânță semănătorului și pâine celui care mănâncă, tot

așa și Cuvântul Meu, care iese din gura Mea, nu se va întoarce la Mine fără rod, ci va face ce Îmi este plăcut și va împlini lucrul pentru care l-am trimis.

Condiții pentru o proclamare eficientă:

În primul rând, PROCLAMĂ versetele potrivite cu îndrăzneală și cu încredere neclintită. Pentru a face acest lucru pe deplin efectiv, deseori personalizăm pasajul citat, făcând orice schimbare gramaticală de care avem nevoie pentru a-l aplica pentru noi personal. De exemplu, acolo unde Biblia spune „tu” sau „voi” noi îl aplicăm persoanei noastre, spunând „eu” sau „noi.” **Al doilea pas** este acela de a accepta versetul pe care l-ai proclamat ca fiind adevărat chiar înainte de a-i vedea de fapt rezultatele în orice situație. Rezultatul natural al acestui fapt este acela de a-I MULTUMI lui Dumnezeu pentru aceasta. Aceasta ne conduce în mod logic la cel de-al treilea pas: o LAUDĂ cu voce tare, sărbătorească. În Cântarea Cântărilor 6:4, Solomon descrie Biserica, Mireasa lui Cristos, ca fiind **„cumplită ca niște oști sub steagurile lor.”** Pentru a profita la maxim de aceste versete, mai jos sunt **trei pași simpli de urmat:**

1. Roagă-L pe Duhul Sfânt **să-ți atragă atenția** în mod deosebit asupra **versetelor care se potrivesc în situația ta specială.**
2. **Citește** aceste versete **de mai multe ori – cu voce tare**, dacă este posibil.
3. **Memorare sistematică.** Este un pas natural. Expresia ebraică pentru „a învăța pe de rost” este „a învăța după gură”. În timp ce citești cuvintele cu voce tare, ele se imprimă în mod gradat în memoria ta. După un timp, Duhul Sfânt îți va descoperi și alte versete pe care deodată prind viață pentru tine într-un mod deosebit. În acestea constă diferența dintre înfrângere și biruință!